

Levitski Zakonik

¹ I viknu Gospod Mojsija, i reèe mu iz šatora od sastanka govoreæi:

² Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: kad ko između vas hoæe da prinese Gospodu žrtvu od stoke, prinesite žrtvu svoju od goveda ili od ovaca ili od koza.

³ Ako mu je žrtva paljenica od goveda, neka prinese muško, zdravo; na vratima šatora od sastanka neka je prinese drage volje pred Gospodom.

⁴ I neka metne ruku svoju na glavu žrtvi paljenici, i primiaæe mu se, i oèistiæe ga od grijeha.

⁵ I neka zakolje tele pred Gospodom, i neka sinovi Aronovi sveštenici prinesu krv, i pokrope krvlju oltar ozgo unaokolo, koji je pred vratima šatora od sastanka.

⁶ Potom neka se odre žrtva paljenica i rasijeèe na dijelove.

⁷ I sinovi Aronovi sveštenici neka nalože oganj na oltaru, i metnu drva na oganj.

⁸ Pa onda sinovi Aronovi sveštenici neka namjeste dijelove, glavu i salo na drva na ognju, koji je na oltaru.

⁹ A crijeva i noge neka se operu vodom; i sveštenik neka zapali sve to na oltaru; to je žrtva paljenica, žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu.

¹⁰ Ako li bi htio prinijeti žrtvu paljenicu od sitne stoke, od ovaca ili od koza, neka prinese muško, zdravo.

¹¹ I neka se zakolje na sjevernoj strani oltara pred Gospodom, i sinovi Aronovi sveštenici neka pokrope krvlju oltar ozgo unaokolo.

¹² I neka se rasijeèe na dijelove s glavom i sa salom, i sveštenik neka to namjesti na drva na ognju, koji je na oltaru.

¹³ A crijeva i noge neka se operu vodom; i sveštenik neka prinese sve to i zapali na oltaru; to je žrtva paljenica, žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu.

¹⁴ Ako li hoæe da prinese pticu Gospodu na žrtvu paljenicu, neka prinese žrtvu od grlica ili od golubiæa.

¹⁵ I sveštenik neka je metne na oltar, i glavu neka joj zasijeèe noktom, i zapali na oltaru iscijediþi joj krv niz oltar sa strane.

¹⁶ I neka joj izvadi volju s neèistotom i baci kraj oltara prema istoku gdje je pepeo.

¹⁷ I neka je zadre za krila, ali da ne raskine; tako neka je sveštenik zapali na oltaru na drvima koja su na ognju; to je žrtva paljenica, žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu.

2

¹ A kad ko hoæe da prinese na žrtvu Gospodu dar, bijelo brašno neka bude žrtva njegova, i neka je polije uljem i metne na nju kad.

² I neka je donese sinovima Aronovijem sveštenicima, i neka sveštenik uzme toga brašna punu šaku i ulja i sav kad, i neka to zapali

sveštenik na oltaru za spomen njezin; to je žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu.

³ A što ostane od toga dara, neka bude Aronu i sinovima njegovijem; to je svetinja nad svetinjama između žrtava koje se pale Gospodu.

⁴ Ako li hoæeš da prineseš dar peèen u peæi, neka budu pogaèe prijesne od bijeloga brašna, zamiješene s uljem, ili kolaèi prijesni, namazani uljem.

⁵ Ako li ti je dar peèeno što u tavi, neka je od bijeloga brašna bez kvasca zamiješeno s uljem.

⁶ Razlomi ga na dijelove, i polij uljem; to je dar.

⁷ Ako li ti je dar gotovljen u kotliæu, neka je od bijeloga brašna s uljem.

⁸ I donesi dar koji naèiniš od toga Gospodu, i podaj ga svešteniku, i on æe ga odnijeti na oltar;

⁹ I uzeæe sveštenik od dara spomen njegov, i zapaliæe ga na oltaru; to je žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu.

¹⁰ A što ostane od dara, neka bude Aronu i sinovima njegovijem; to je svetinja nad svetinjama između žrtava koje se pale Gospodu.

¹¹ Nijedan dar koji prinosite Gospodu da ne bude s kvascem; jer ni kvasca ni meda ne treba da palite na žrtvu ognjenu Gospodu.

¹² Samo u žrtvi od prvina možete to prinijeti Gospodu; ali na oltar ne meæite za ugodni miris.

¹³ A svaki dar koji prinosiš osoli solju, i nemoj ostaviti dara svojega bez soli zavjeta Boga svojega; sa svakim darom svojim prinesi soli.

¹⁴ A kad prinosiš dar od prvina Gospodu, klasove nove osuši na ognju, i što istreš iz

klasova novih prinesi na dar od prvina svojih.

¹⁵ I polij ga uljem i kad metni na nj; to je dar.

¹⁶ I sveštenik uzevši istrvenoga žita i ulja sa svijem kadom neka zapali spomen. To je žrtva ognjena Gospodu.

3

¹ Kad ko prinosi žrtvu zahvalnu, ako od goveda prinosi, muško ili žensko neka prinese zdravo pred Gospodom.

² I neka metne ruku svoju na glavu žrtvi svojoj, i neka je sveštenik zakolje na vratima šatora od sastanka, i krvlju njezinom neka sinovi Aronovi sveštenici pokrope oltar ozgo unaokolo.

³ Potom neka sveštenik prinese od žrtve zahvalne ono što se pali Gospodu, salo što pokriva crijeva i sve salo što je na njima;

⁴ I oba bubrega i salo što je na njima i na slabinama, i mrežicu što je na jetri, neka je izvadi s bubrezima.

⁵ I neka to zapale sinovi Aronovi na oltaru zajedno sa žrtvom paljenicom, koja bude na drvima na ognju. To je žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu.

⁶ Ako li od sitne stoke prinosi na žrtvu zahvalnu Gospodu, muško ili žensko neka prinese zdravo.

⁷ Ako prinosi jagnje na žrtvu, neka ga prinese pred Gospodom;

⁸ I neka metne ruku svoju na glavu žrtvi svojoj, i neka je zakolje pred šatorom od sastanka; i neka pokrope sinovi Aronovi krvlju njezinom oltar ozgo unaokolo.

⁹ Potom neka sveštenik prinese od žrtve zahvalne ono što se pali Gospodu, salo, cio rep do leđa, salo što pokriva crijeva i sve salo što je na crijevima;

¹⁰ I oba bubrega i salo što je na njima i na slabinama, i mrežicu na jetri, s bubrezima neka je izvadi;

¹¹ I neka zapali sveštenik na oltaru; to je jelo od žrtve ognjene Gospodu.

¹² Ako li prinosi kozu, neka je prinese pred Gospodom.

¹³ I neka joj metne ruku svoju na glavu, i neka je zakolje pred šatorom od sastanka, i neka sinovi Aronovi pokrope krvlju njezinom oltar ozgo unaokolo.

¹⁴ Potom neka sveštenik prinese od nje na žrtvu što se pali Gospodu, salo što pokriva crijeva i sve salo što je na crijevima,

¹⁵ I oba bubrega, i salo što je na njima i na slabinama, i mrežicu na jetri, s bubrezima neka je izvadi;

¹⁶ I neka zapali sveštenik na oltaru; to je jelo od žrtve ognjene za ugodni miris. Sve je salo Gospodnje.

¹⁷ Vjeèan zakon neka vam bude od koljena do koljena u svijem stanovima vašim: da ne jedete sala ni krvi.

4

¹ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

² Kaži sinovima Izrailjevim, i reci: ako ko zgriješi nehotice i uèini štogod što je Gospod zabranio da se ne èini,

³ Ako sveštenik pomazani zgriješi, te bude na grijeh narodu, neka za grijeh svoj koji je uèinio prinese tele zdravo Gospodu na žrtvu za grijeh.

⁴ I dovedavši tele na vrata šatoru od svjedoèanstva pred Gospoda, neka metne ruku svoju teletu na glavu, i zakolje tele pred Gospodom.

⁵ I neka uzme sveštenik pomazani krvi od teleta, i unese je u šator od sastanka.

⁶ I neka zamoèi sveštenik prst svoj u krv, i krvlju sedam puta pokropi pred Gospodom pred zavjesom od svetinje.

⁷ I neka pomaže sveštenik tom krvlju rogove oltaru, na kom se kadi mirisima pred Gospodom u šatoru od sastanka, a ostalu krv od teleta svu neka izlije na podnožje oltaru, na kom se pale žrtve na vratima šatora od sastanka.

⁸ I neka izvadi sve salo iz teleta za grijeh, salo što pokriva crijeva i sve salo što je na crijevima;

⁹ I oba bubrega, i salo što je na njima i na slabinama, i mrežicu na jetri s bubrezima neka izvadi,

¹⁰ Onako kako se vadi iz goveèeta za žrtvu zahvalnu; i neka zapali sveštenik na oltaru, na kom se žrtva pali.

¹¹ A kožu od teleta i sve meso s glavom i s nogama i crijeva i balegu,

¹² I cijelo tele neka iznese napolje iz okola na èisto mjesto, gdje se prosipa pepeo, i neka ga spali ognjem na drvima; na mjestu gdje se prosipa pepeo neka se spali.

¹³ Ako li bi sav zbor sinova Izrailjevih zgriješio nehotice i ne bi zbor znao za to, i uèinili bi štogod što je Gospod zabranio da se ne èini, te

bi skrivili,

¹⁴ Kad se dozna za grijeh koji su uèinili, onda neka zbor prinese tele na žrtvu za grijeh, i neka ga dovedu pred šator od sastanka.

¹⁵ I starješine od zbora neka metnu teletu na glavu ruke svoje pred Gospodom, i sveštenik neka zakolje tele pred Gospodom.

¹⁶ I sveštenik pomazani neka unese krvi od teleta u šator od sastanka,

¹⁷ I neka sveštenik zamoèi prst svoj u krv, i sedam puta pokropi pred Gospodom pred zavjesom.

¹⁸ I tom krvlju neka pomaže rogove oltaru koji je pred Gospodom u šatoru od sastanka, a ostalu krv svu neka izlije na podnožje oltaru na kom se pali žrtva, na vratima šatora od sastanka.

¹⁹ A sve salo izvadivši iz njega neka zapali na oltaru.

²⁰ I s tijekom teletom neka èini onako kako èini s teletom za svoj grijeh, tako neka uèini s njim; tako æe ih sveštenik oèistiti od grijeha, i oprostiaæe im se.

²¹ A tele neka iznese napolje iz okola, i spali ga kao i prvo tele; to je žrtva za grijeh svega zbora.

²² Ako li poglavar zgriješi, i uèini nehotice što god što je Gospod Bog njegov zabranio da se ne èini, te skrivi,

²³ Kad dozna za grijeh svoj, koji je uèinio, tada neka dovede na žrtvu jare muško, zdravo.

²⁴ I neka metne ruku svoju jaretu na glavu, i sveštenik neka ga zakolje gdje se kolje žrtva paljenica pred Gospodom; to je žrtva za grijeh.

²⁵ I neka uzme sveštenik krvi od žrtve za grijeh

na prst svoj, i pomaže rogove oltaru na kom se žrtva pali; a ostalu krv neka izlije na podnožje oltaru na kom se žrtva pali.

²⁶ A sve salo neka zapali na oltaru kao salo od žrtve zahvalne; i tako æe ga oèistiti sveštenik od grijeha njegova, i oprostiaæe mu se.

²⁷ Ako li ko iz prostoga naroda zgriješi nehotice, i uèini štogod što je Gospod zabranio da se ne èini, te skrivi,

²⁸ Kad dozna za grijeh svoj, koji je uèinio, tada neka dovede na žrtvu jare žensko zdravo za grijeh, koji je uèinio.

²⁹ I neka metne ruku svoju na glavu žrtvi za grijeh, i neka je sveštenik zakolje na mjestu gdje se kolje žrtva paljenica.

³⁰ I neka uzme sveštenik krvi od nje na prst svoj, i pomaže rogove oltaru na kom se pali žrtva; a ostalu krv svu neka izlije na podnožje oltaru.

³¹ I sve salo iz nje neka izvadi kao što se vadi salo iz žrtve zahvalne, i neka ga zapali sveštenik na oltaru za ugodni miris Gospodu; a tako æe ga oèistiti od grijeha sveštenik, i oprostiaæe mu se.

³² Ako li bi doveo između ovaca na žrtvu za grijeh, neka dovede žensko zdravo.

³³ I neka metne ruku svoju na glavu žrtvi za grijeh, i neka je sveštenik zakolje na mjestu gdje se kolje žrtva paljenica.

³⁴ I neka uzme sveštenik krvi od žrtve za grijeh na prst svoj, i neka pomaže rogove oltaru na kom se pali žrtva; a ostalu krv svu neka izlije na podnožje oltaru.

³⁵ I sve salo neka izvadi kao što se vadi salo iz

jagnjeta za žrtvu zahvalnu; i neka ga sveštenik zapali na oltaru za žrtvu ognjenu Gospodu; i tako æe ga oèistiti sveštenik od grijeha njegova, koji je uèinio, i oprostiaæe mu se.

5

¹ I kad ko zgriješi što èuje kletvu i bude joj svjedok vidjevši ili èuvši, pa ne kaæe, nosiaæe svoje bezakonje.

² Ili kad se ko dotakne neèiste stvari, strva od neèiste zvijerke ili strva od neèista živinèeta ili strva od neèiste životinje koja gamiæe, ako i u neznanju uèini, ipak æe se oskvrniti, i biaæe kriv.

³ Ili kad se dotakne neèistote èovjeèije, bila neèistota njegova kaka mu drago, kojom se oskvrni, znajuæi ili ne znajuæi, kriv je.

⁴ Ili kad se ko zakune govoreæi svojim ustima da æe uèiniti što zlo ili dobro, a za koju god stvar za koju èovjek govori zaklinjuæi se, znao ili ne znao, kriv je za jednu od tih stvari.

⁵ Kad bude kriv za koju od tih stvari, neka prizna grijeh svoj.

⁶ I neka dovede na žrtvu Gospodu za grijeh, što je zgriješio, æensko od sitne stoke, jagnje ili jare, za grijeh; i sveštenik æe ga oèistiti od grijeha njegova.

⁷ Ako li ne bi mogao prinijeti jagnjeta ili jareta, onda neka donese na žrtvu Gospodu za prijestup, kojim je zgriješio, dvije grlice ili dva golubiæa, jedno na žrtvu za grijeh a drugo na žrtvu paljenicu.

⁸ Neka donese svešteniku, a on neka prinese prvo ono što je za grijeh, i noktom neka mu zasijeèe glavu k šiji, ali da ne razdvoji.

⁹ I krvlju od žrtve za grijeh neka pokropi strane oltaru; a što ostane krvi neka se iscijedi na podnožje oltaru. To je žrtva za grijeh.

¹⁰ A od drugoga neka naèini žrtvu paljenicu po obièaju; tako æe ga oèistiti sveštenik od grijeha njegova, koji je uèinio, i oprostiaèe mu se.

¹¹ Ako li ne bi mogao prinijeti ni dvije grlice ili dva golubiæa, onda neka za žrtvu za to što je zgriješio donese desetinu efe bijeloga brašna da bude žrtva za grijeh, a neka ne dodaje ulja i ne meæe kada, jer je žrtva za grijeh.

¹² I kad donese k svešteniku, neka uzme sveštenik punu šaku za spomen njezin, i neka zapali na oltaru pored žrtve ognjene Gospodu. To je žrtva za grijeh.

¹³ I oèistiaèe ga sveštenik od grijeha, kojim se ogriješio u èem god od ovoga, i oprostiaèe mu se; a ostatak æe biti svešteniku kao od dara.

¹⁴ Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

¹⁵ Ko se prevari, te se ogriješi nehotice o stvari posveæene Gospodu, neka prinese na žrtvu Gospodu za prijestup svoj ovna zdrava s cijenom, kojom ti precijeniš svetu stvar na sikle srebrne, po siklima svetim, prema prijestupu.

¹⁶ I tako koliko se ogriješio o svetu stvar neka naknadi, i na to još neka dometne peti dio, i neka da svešteniku; a sveštenik æe ga oèistiti ovnom prinesenijem na žrtvu za prijestup, i oprostiaèe mu se.

¹⁷ Ko zgriješi i uèini štogod što je Gospod

zabranio da se ne èini, ako i nije znao, ipak je kriv, i nosiæe svoje bezakonje.

¹⁸ Neka dovede k svešteniku ovna zdrava s cijenom kojom precijeniš prijestup; i oèistiæe ga sveštenik od grijeha njegova, koji je uèinio ne znajuæi, i oprostiaæe mu se.

¹⁹ Prijestup je; zgriješio je Gospodu.

6

¹ Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

² Kad ko zgriješi i uèini zlo djelo Gospodu udarivši u bah bližnjemu svojemu za ostavu ili za stvar predanu u ruke ili otevši što ili zanesavši bližnjega svojega,

³ Ili naðe izgubljeno što, pa udari u bah, ili se krivo zakune za koju god stvar koju može èovjek uèiniti i ogriješiti se njom,

⁴ Kad tako zgriješi i skrivi, neka vrati što je oteo ili prisvojio prijevarom ili što mu je bilo dano na ostavu ili što je izgubljeno našao,

⁵ Ili za što se zakleo krivo, neka plati cijelo i još dometne peti dio onome èije je; neka mu da onaj dan kad prinese žrtvu za svoj grijeh.

⁶ A na žrtvu za grijeh svoj neka prinese Gospodu ovna zdrava, sa cijenom kojom precijeniš krivicu neka ga dovede svešteniku.

⁷ I oèistiæe ga sveštenik pred Gospodom, i oprostiaæe mu se svaka stvar koju je uèinio, te skrivio.

⁸ I reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

⁹ Zapovjedi Aronu i sinovima njegovijem, i reci im: ovo je zakon za žrtvu paljenicu: žrtva

paljenica neka stoji na ognju na oltaru cijelu noæ do jutra, i oganj na oltaru neka gori jednako.

¹⁰ Sveštenik neka obuèe svoju haljinu lanenu, i gaæe lanene neka obuèe na tijelo svoje, i neka zgrne pepeo kad oganj spali na oltaru žrtvu paljenicu, i neka ga izruèi kod oltara.

¹¹ Potom neka svuèe haljine svoje i obuèe druge haljine, i neka iznese pepeo napolje iz okola na èisto mjesto.

¹² A oganj što je na oltaru neka gori na njemu, neka se ne gasi, nego neka sveštenik loži na oganj drva svako jutro, i neka namješta na nj žrtvu paljenicu, i neka pali na njemu salo od žrtava zahvalnih.

¹³ Oganj neka jednako gori na oltaru, neka se ne gasi.

¹⁴ A ovo je zakon za dar: sinovi Aronovi neka ga prinose Gospodu pred oltarom.

¹⁵ Uzevši šaku bijeloga brašna i ulja od dara i sav kad koji bude na daru, neka zapali na oltaru spomen njegov na ugodni miris Gospodu.

¹⁶ A što preteèe, neka jede Aron i sinovi njegovi; neka se jede bez kvasca na svetom mjestu; u trijemu šatora od sastanka neka jedu.

¹⁷ Neka se ne mijesi s kvascem; to im dadoh da im bude dio od žrtava mojih ognjenih; to je svetinja nad svetinjama kao žrtva za grijeh i kao žrtva za prijestup.

¹⁸ Svako muško između sinova Aronovijeh neka to jede zakonom vjeènim od koljena do koljena od žrtava koje se pale Gospodu; što se god dotakne toga, biæe sveto.

¹⁹ I reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

²⁰ Ovo je žrtva Aronova i sinova njegovijeh, koju æe prinositi Gospodu onaj dan kad se koji pomaže: desetinu efe bijeloga brašna za dar svagdašnji, polovinu ujutru a polovinu uveèe.

²¹ U tavi s uljem neka se gotovi; prženo neka donese; i pržene komade dara neka prinese na ugodni miris Gospodu.

²² I sveštenik između sinova njegovijeh, koji bude pomazan nakon njega, neka èini tako isto zakonom vjeènim; neka se pali Gospodu sve to;

²³ I svaki dar sveštenikov neka se sav spali, a neka se ne jede.

²⁴ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

²⁵ Kaži Aronu i sinovima njegovijem, i reci: ovo je zakon za žrtvu radi grijeha: na mjestu gdje se kolje žrtva paljenica, neka se kolje i žrtva za grijeh pred Gospodom; svetinja je nad svetinjama.

²⁶ Sveštenik koji prinese žrtvu za grijeh neka je jede; na svetom mjestu neka se jede, u trijemu od šatora od sastanka.

²⁷ Što se god dotakne mesa njezina, biæe sveto; i ako ko pokapa krvlju njezinom haljinu, ono što pokapa neka opere na svetom mjestu.

²⁸ I sud zemljani u kojem bude kuhano neka se razbije; ako li je kuhano u sudu mjedenom, neka se istre i vodom opere.

²⁹ Svako muško između sveštenika neka to jede; svetinja je nad svetinjama.

³⁰ Ali nijedna žrtva za grijeh, od koje se krv unese u šator od sastanka da se uèini oèišæenje od grijeha u svetinji, neka se ne jede, nego neka se ognjem sažeže.

7

¹ A ovo je zakon za žrtvu radi prijestupa; svetinja je nad svetinjama.

² Na kojem se mjestu kolje žrtva paljenica, na onom neka se kolje i žrtva za prijestup; i krvlju njezinom neka se pokropi oltar ozgo unaokolo.

³ A sve salo njezino neka se prinese, i rep i salo što pokriva crijeva,

⁴ I oba bubrega, i salo što je na njima i na slabinama, i mrežicu na jetri neka izvadi s bubrezima,

⁵ I neka zapali to sveštenik na oltaru na žrtvu ognjenu Gospodu; to je žrtva za prijestup.

⁶ Svako muško između sveštenika neka je jede; na svetom mjestu neka se jede; svetinja je nad svetinjama.

⁷ Žrtva je za prijestup kao žrtva za grijeh, jedan je zakon za obje; koji sveštenik uèini njom oèišæenje, njegova je.

⁸ A kad sveštenik prinese èiju žrtvu paljenicu, koža od žrtve koju prinese njegova je.

⁹ I svaki dar peèen u peæi ili zgotovljen u kotliæu ili u tavi, onoga je sveštenika koji ga prinese.

¹⁰ I svaki dar zamiješen s uljem ili suh, svijeh je sinova Aronovijeh, kako jednoga tako drugoga.

¹¹ A ovo je zakon za žrtvu zahvalnu, koja se prinese Gospodu:

¹² Ako bi je ko prinosio da zahvali, neka prinese na žrtvu zahvalnu kolaèe bez kvasca zamiješene s uljem i pogaèe bez kvasca namazane uljem, i bijeloga brašna popržena s tijem

kolaèima zamiješenim s uljem.

¹³ Osim kolaèa hljeb kiseli neka prinese za prinos svoj sa žrtvom zahvalnom, kojom zahvaljuje.

¹⁴ I od svega što prinosi neka prinese po jedno za žrtvu podignutu Gospodu; i to æe biti onoga sveštenika koji pokropi krvlju od žrtve zahvalne.

¹⁵ A meso od žrtve zahvalne, kojom se zahvaljuje, neka se pojede onaj dan kad se prinese; i neka ne ostaje ništa do jutra.

¹⁶ Ako li prinese žrtvu radi zavjeta ili od volje, neka se jede onaj dan kad se prinese; ako što ostane, neka se pojede sutradan.

¹⁷ Ako li što mesa od te žrtve ostane do treæega dana, neka se sažeže ognjem.

¹⁸ Ako li bi ko treæi dan jeo mesa od žrtve zahvalne, neæe biti ugodan onaj koji je prinio, niti æe mu se ona primiti, nego æe biti mrska, i ko bi je god jeo, nosiæe grijeh svoj.

¹⁹ I meso koje bi se dotaklo èega neèistoga, da se ne jede, nego neka se sažeže ognjem; a drugo meso može jesti ko je god èist.

²⁰ A ko bi jeo mesa od žrtve zahvalne prinesene Gospodu, a ne bi bio èist, taj da se istrijebi iz naroda svojega.

²¹ I ko se dotakne èega neèistoga, ili neèista èovjeka ili neèista živinèeta, ili kojega mu drago gada neèistoga, pa jede mesa od žrtve zahvalne prinesene Gospodu, taj da se istrijebi iz naroda svojega.

²² I reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

²³ Kaži sinovima Izrailjevim, i reci: ne jedite sala od vola ni od ovce ni od koze.

²⁴ Može se uzeti za svaku potrebu salo od

živinèeta koje crkne ili ga zvjerka razdre; ali ga ne jedite;

²⁵ Ko li bi jeo salo od stoke koju prinosi èovjek na žrtvu ognjenu Gospodu, neka se istrijebi iz naroda svojega onaj koji jede.

²⁶ Ni krvi ne jedite u stanovima svojim ni od ptice niti od kojega živinèeta.

²⁷ Svaki koji bi jeo kakovu krv, neka se istrijebi iz naroda svojega.

²⁸ Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

²⁹ Kaži sinovima Izrailjevim, i reci: ko prinosi žrtvu svoju zahvalnu Gospodu, neka donese Gospodu prinos svoj od žrtve zahvalne.

³⁰ Svojim rukama neka donese što se sažiže Gospodu, salo s grudima neka donese, i grudi neka se obrnu tamo i amo na žrtvu pred Gospodom.

³¹ A sveštenik neka zapali salo na oltaru, grudi pak nek budu Aronu i sinovima njegovijem.

³² I desno pleæe od svojih žrtava zahvalnih podajte svešteniku da bude žrtva podignuta.

³³ A koji između sinova Aronovijeh prinese krv i salo od žrtve zahvalne, njemu neka bude desno pleæe.

³⁴ Jer grudi što se obræu i pleæe što se podiže uzeh od sinova Izrailjevih od svijeh njihovijeh žrtava zahvalnih, i dadoh Aronu svešteniku i sinovima njegovijem zakonom vjeènim da se uzimaju od sinova Izrailjevih.

³⁵ To je pomazanoga Arona i pomazanih sinova njegovijeh od ognjenih žrtava Gospodnjih od dana kad ih dovede da vrše službu svešteniku Gospodu.

³⁶ To zapovjedi Gospod da im od dana kad ih pomaza daju sinovi Izrailjevi zakonom vjeènim od koljena na koljeno.

³⁷ To je zakon za žrtvu paljenicu, za dar, za žrtvu radi grijeha i za žrtvu radi prijestupa, i za osveštanje i za žrtvu zahvalnu,

³⁸ Što je Gospod zapovjedio Mojsiju na gori Sinajskoj kad zapovjedi sinovima Izrailjevim u pustinji Sinajskoj da prinose žrtve svoje Gospodu.

8

¹ I reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

² Uzmi Arona i sinove njegove s njim i odijelo i ulje pomazanja i tele za žrtvu radi grijeha i dva ovna i kotaricu prijesnijeh hljebova.

³ I saberi sav zbor pred vrata šatoru od sastanka.

⁴ I uèini Mojsije kako mu zapovjedi Gospod, i sabra se zbor pred vrata šatoru od sastanka.

⁵ I reèe Mojsije zboru: ovo je zapovjedio Gospod da se uèini.

⁶ I dovede Mojsije Arona i sinove njegove, i oprã ih vodom.

⁷ I obuèe mu košulju, i opasa ga pojasom, i ogrnu ga plaštem, i metnu mu svrh njega opleækak, i steže oko njega pojas od opleæka, i opasa ga njim.

⁸ I metnu na nj naprsnik, a na naprsnik metnu Urim i Tumim.

⁹ Još mu metnu kapu na glavu, i na kapu metnu sprijed ploèu zlatnu, krunu svetu, kao što zapovjedi Gospod Mojsiju.

10 I uze Mojsije ulje pomazanja, i pomaza šator i sve stvari u njemu, i osveti ih.

11 I pokropi njim oltar sedam puta, i pomaza oltar i sve sprave njegove, i umivaonicu i podnožje njezino, da se osveti.

12 I izli ulja pomazanja na glavu Aronu, i pomaza ga da se osveti.

13 I dovede Mojsije sinove Aronove, i obuèe im košulje, i opasa ih pojasom, i veza im kapice na glave, kao što mu bješe zapovjedio Gospod.

14 I dovede tele za grijeh, i Aron i sinovi njegovi metnuše ruke svoje na glavu teletu za grijeh.

15 I zakla ga Mojsije, i uzevši krvi njegove pomaza robove oltaru unaokolo prstom svojim, i oèisti oltar, a ostalu krv izli na podnožje oltaru, i osveti ga da se na njemu èini oèišæenje od grijeha.

16 I uze sve salo što je na crijevima, i mrežicu s jetre, i oba bubrega, i salo oko njih, i zapali Mojsije na oltaru.

17 A tele s kožom i s mesom i balegom spali ognjem iza okola, kao što bješe Gospod zapovjedio Mojsiju.

18 I dovede ovna za žrtvu paljenicu, i Aron i sinovi njegovi metnuše ruke svoje na glavu ovnu;

19 I zakla ga Mojsije, i pokropi krvlju njegovom oltar ozgo unaokolo.

20 I isjekavši ovna na dijelove zapali Mojsije glavu i dijelove i salo.

21 A crijeva i noge oprao vodom, i tako spali Mojsije svega ovna na oltaru; i bi žrtva paljenica za ugodni miris, žrtva ognjena Gospodu, kao što

bješe Gospod zapovjedio Mojsiju.

²² I dovede drugoga ovna, ovna za posveæenje; i Aron i sinovi njegovi metnuše ruke svoje na glavu ovnu.

²³ I zaklavši ga Mojsije uze krvi njegove, i pomaza njom kraj desnoga uha Aronu i palac desne ruke njegove i palac desne noge njegove.

²⁴ I dovede Mojsije sinove Aronove, pa i njima pomaza istom krvlju kraj desnoga uha i palac desne ruke i palac desne noge; a ostalu krv izli Mojsije po oltaru unaokolo.

²⁵ Potom uze salo i rep i sve salo što je na crijevima, i mrežicu s jetre, i oba bubrega, i salo oko njih, i pleæe desno,

²⁶ A iz kotarice u kojoj stajahu prijesni hljebovi pred Gospodom uze jedan kolaè prijesan, i jedan kolaè hljeba s uljem i jednu pogaèu, i metnu na salo i na pleæe desno.

²⁷ I metnu to sve Aronu u ruke, i sinovima njegovijem u ruke, i obrnu tamo i amo za žrtvu obrtanu pred Gospodom.

²⁸ Poslije uzevši to iz ruku njihovijeh Mojsije zapali na oltaru svrh žrtve paljenice; to je posveæenje na ugodni miris, žrtva ognjena Gospodu.

²⁹ I uze Mojsije grudi, i obrnu ih tamo i amo za žrtvu obrtanu pred Gospodom; i od ovna posvetnoga dopade Mojsiju dio, kao što bješe Gospod zapovjedio Mojsiju.

³⁰ I uze Mojsije ulja za pomazanje i krvi koja bješe na oltaru, i pokropi Arona i haljine njegove, i sinove njegove i haljine njihove s njim; i tako

posveti Arona i haljine njegove, i sinove njegove i haljine njihove s njim.

³¹ Potom reèe Mojsije Aronu i sinovima njegovijem: kuhajte to meso na vratima šatora od sastanka, i ondje ga jedite i hljeb posvetni što je u kotarici, kao što sam zapovjedio rekavši: Aron i sinovi njegovi neka jedu to.

³² A što ostane mesa ili hljeba, ognjem sažezite.

³³ I ne izlazite s vrata šatora od sastanka sedam dana, dokle se ne navrše dani posveæenja vašega, jer æete se sedam dana posveæivati.

³⁴ Kako je bilo danas, tako je Gospod zapovjedio da se èini, da biste se oèistili od grijeha.

³⁵ Zato na vratima šatora od sastanka ostanite danju i noæu za sedam dana, i izvršite što je Gospod zapovjedio da izvršite, da ne pomrete, jer mi je tako zapovjeðeno.

³⁶ I Aron i sinovi njegovi uèiniše sve što bješe Gospod zapovjedio preko Mojsija.

9

¹ A u osmi dan sazva Mojsije Arona i sinove njegove i starješine Izrailjske.

² I reèe Aronu: uzmi tele za žrtvu radi grijeha i ovna za žrtvu paljenicu, oba zdrava; i prinesi ih pred Gospodom.

³ A sinovima Izrailjevim kaži i reci: uzmite jare za žrtvu radi grijeha, i tele i jagnje, oboje od godine dana, i zdravo, za žrtvu paljenicu.

⁴ I vola i ovna za žrtvu zahvalnu, da prinesete pred Gospodom, i dar s uljem zamiješen, jer æe vam se danas javiti Gospod.

⁵ I uzeše što zapovjedi Mojsije, i donesoše pred šator od sastanka, i pristupivši sav zbor stadoše pred Gospodom.

⁶ I reče Mojsije: uèinite što je zapovjedio Gospod, i pokazaaèe vam se slava Gospodnja.

⁷ I reče Mojsije Aronu: pristupi k oltaru, i prinesi žrtvu za grijeh svoj i žrtvu svoju paljenicu, i oèisti od grijeha sebe i narod; i prinesi žrtvu narodu i oèisti ih od grijeha, kao što je zapovjedio Gospod.

⁸ Tada Aron pristupi k oltaru, i zakla tele za se.

⁹ I sinovi Aronovi dodaše mu krv, a on zamoèi prst svoj u krv, i pomaza robove oltaru; a ostalu krv izli na podnožje oltaru.

¹⁰ A salo i bubrege i mrežicu s jetre od žrtve za grijeh zapali na oltaru, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju.

¹¹ A meso i kožu sažeže ognjem iza okola.

¹² Potom zakla žrtvu svoju paljenicu, i sinovi Aronovi dodaše mu krv od nje, i pokropi njom oltar ozgo unaokolo.

¹³ I dodaše mu žrtvu paljenicu isjeèenu na dijelove zajedno s glavom, i zapali je na oltaru.

¹⁴ I opravši crijeva i noge od nje, zapali ih na oltaru svrh žrtve paljenice.

¹⁵ Potom prinese žrtvu narodnu: uze jare za grijeh koje bješe za narod, i zakla ga, i prinese za grijeh kao i prvo.

¹⁶ Iza toga prinese i žrtvu paljenicu, i svrši po zakonu.

¹⁷ Prinese i dar, i uzevši od njega punu šaku zapali na oltaru svrh jutrenje žrtve paljenice.

¹⁸ Potom zakla vola i ovna na žrtvu zahvalnu

za narod; i dodaše mu sinovi Aronovi krv, i pokropi njom oltar ozgo unaokolo.

¹⁹ Pa mu dodaše i salo od vola, i od ovna rep, i salo što pokriva crijeva, i bubrege i mrežicu s jetre,

²⁰ I metnuše sve salo na grudi, i zapali salo na oltaru.

²¹ A grudi i desno pleæe obrnu Aron tamo i amo na žrtvu obrtanu pred Gospodom, kao što bješe Gospod zapovjedio Mojsiju.

²² Tada podiže Aron ruke svoje prema narodu i blagoslovi ih; i siđe svršiv žrtvu za grijeh i žrtvu paljenicu i žrtvu zahvalnu.

²³ Potom uđe Mojsije s Aronom u šator od sastanka, a kad opet izađoše blagosloviše narod; i slava se Gospodnja pokaza svemu narodu.

²⁴ Jer dođe oganj od Gospoda, i spali na oltaru žrtvu paljenicu i salo. I vidjevši to sav narod povika i pade nièice.

10

¹ A sinovi Aronovi Nadav i Avijud uzevši svaki svoju kadionicu metnuše oganj u njih i na oganj metnuše kad, i prinesoše pred Gospodom oganj tuđ, a to im ne bješe zapovjedio.

² Tada dođe oganj od Gospoda i udari ih, te pogiboše pred Gospodom.

³ Tada reèe Mojsije Aronu: to je što je kazao Gospod govoreæi: u onima koji pristupaju k meni biæu svet i pred cijelim narodom proslaviæu se. A Aron oæutje.

⁴ A Mojsije pozva Misaila i Elisafana sinove Ozila strica Aronova, i reèe im: hodite i iznesite braæu svoju ispred svetinje napolje iz okola.

⁵ I pristupiše i iznesoše ih u košuljama njihovijem napolje iz okola, kao što reèe Mojsije.

⁶ Tada reèe Mojsije Aronu i Eleazaru i Itamaru, sinovima njegovijem: nemojte otkrivati glava svojih, ni haljina svojih razdirati, da ne izginete i da se Gospod ne razgnjevi na sav zbor; nego braæa vaša, sav rod Izrailjev, neka plaèe radi požara koji uèini Gospod.

⁷ I s vrata šatora od sastanka nemojte izlaziti, da ne izginete, jer je na vama ulje pomazanja Gospodnjega. I uèiniše po rijeèi Mojsijevoj.

⁸ I Gospod reèe Aronu govoreæi:

⁹ Vina i silovita piæa nemoj piti ti ni sinovi tvoji s tobom, kad ulazite u šator od sastanka da ne izginete. To neka vam je uredba vjeèna od koljena na koljeno.

¹⁰ Da biste mogli raspoznavati šta je sveto šta li nije, i šta je èisto šta li neèisto,

¹¹ I da biste uèili sinove Izrailjeve svijem uredbama koje im je kazao Gospod preko Mojsija.

¹² A Mojsije reèe Aronu i Eleazaru i Itamaru sinovima njegovijem koji ostaše: uzimajte dar što ostane od ognjenih žrtava Gospodnjih, i jedite s hljebom prijesnijem kod oltara; jer je svetinja nad svetinjama.

¹³ Zato æete ga jesti na svetom mjestu, jer je dio tvoj i dio sinova tvojih od ognjenih žrtava Gospodnjih; jer mi je tako zapovjeðeno.

¹⁴ A grudi od žrtve obrtane i pleæe od žrtve

podizane jedite na èistom mjestu, ti i sinovi tvoji i kæeri tvoje s tobom; jer je taj dio dan tebi i sinovima tvojim od zahvalnih ųrtava sinova Izrailjevih.

¹⁵ Pleæe od ųrtve podizane i grudi od ųrtve obrtane donosiæe se sa salom ųto se saųiųe, da se obrne tamo i amo pred Gospodom, i biæe tvoje i sinova tvojih s tobom zakonom vjeènijem, kao ųto je zapovjedio Gospod.

¹⁶ I Mojsije potraųi jare za grijeh; ali gle, bjeųe izgorjelo; zato se razgnjevi na Eleazara i na Itamara sinove Aronove koji ostaųe, i reèe:

¹⁷ Zaųto ne jedoste ųrtve za grijeh na svetom mjestu? svetinja je nad svetinjama, i daje vam je Gospod da nosite grijeh svega zbora, da bi se oèistili od grijeha pred Gospodom.

¹⁸ A eto krv njezina nije unesena u svetinju; valjaųe vam je jesti na svetom mjestu, kao ųto sam zapovjedio.

¹⁹ Tada reèe Aron Mojsiju: eto, danas prinesoųe ųrtvu svoju za grijeh i ųrtvu svoju paljenicu pred Gospodom, i to mi se dogodi. A da sam danas jeo ųrtve za grijeh, bi li bilo po volji Gospodu?

²⁰ Kad to èu Mojsije, prista na to.

11

¹ I reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi im:

² Kaųite sinovima Izrailjevim i recite: ovo su ųivotinje koje æete jesti izmeðu svijeh ųivotinja na zemlji:

³ ųto god ima papke i papci su mu razdvojeni i preųiva izmeðu ųivotinja, to jedite.

⁴ Ali onijeh što samo preživaju ili što samo imaju papke razdvojene, ne jedite, kao što je kamila, jer preživa ali nema papaka razdvojenih; da vam je neèista;

⁵ I pitomi zec, jer preživa ali nema papaka razdvojenih; neèist da vam je;

⁶ I zec divlji, jer preživa ali nema papaka razdvojenih; neèist da vam je;

⁷ I svinja, jer ima papke razdvojene ali ne preživa; neèista da vam je;

⁸ Mesa od njih ne jedite niti se strva njihova dodijevajte; jer vam je neèisto.

⁹ A između svega što je u vodi ovo jedite: što god ima pera i ljusku u vodi, po moru i po rijekama, jedite.

¹⁰ A što nema pera i ljuske u moru i u rijekama između svega što se mièe po vodi i živi u vodi, da vam je gadno.

¹¹ Gadno da vam je; mesa da im ne jedete, i na strv njihov da se gadite.

¹² Što god nema pera i ljuske u vodi, to da vam je gadno.

¹³ A između ptica ove da su vam gadne i da ih ne jedete: orao i jastrijeb i morski orao,

¹⁴ Eja i kraguj po svojim vrstama,

¹⁵ I svaki gavran po svojim vrstama,

¹⁶ I sovuljaga i æuk i liska i kobac po svojim vrstama,

¹⁷ I buljina i gnjurac i ušara,

¹⁸ I labud i gem i svraka,

¹⁹ I roda i èaplja po svojim vrstama, i pupavac i ljiljak.

20 Što god gamiže a ima krila i ide na četiri noge, da vam je gadno.

21 Ali između svega što gamiže a ima krila i ide na četiri noge jedite što ima stegna na nogama svojim, kojima skače po zemlji.

22 Između njih jedite ove: arba po vrstama njegovim, salema po vrstama njegovim, argola po vrstama njegovim i agava po vrstama njegovim.

23 A što još gamiže a ima krila i četiri noge, da vam je gadno.

24 I o njih ćete se oskrvniti; ko se god dotakne mrtva tijela njihova, da je nečist do večera.

25 I ko bi nosio mrtva tijela njihova, neka opere haljine svoje, i da je nečist do večera.

26 Svaka životinja koja ima papke ali nerazdvojene i ne preživa, da vam je nečista; ko ih se god dotakne, da je nečist.

27 I što god ide na šapama između svijeh životinja četvoronogih, da vam je nečisto; ko bi se dotakao strva njihova, da je nečist do večera.

28 I ko bi nosio strv njihov, neka opere haljine svoje, i da je nečist do večera; to da vam je nečisto.

29 I između životinja koje pužu po zemlji da su vam nečiste: lasica i miš i kornjača po svojim vrstama,

30 I jež i gušter i tvor i puž i krtica.

31 To vam je nečisto između životinja koje pužu; ko ih se dotakne mrtvijeh, da je nečist do večera.

32 I svaka stvar na koju padne koje od njih mrtvo biće nečista, bila sprava drvena ili haljina ili koža ili torba, i svaka stvar koja treba

za kakav posao, neka se metne u vodu, i da je neèista do veèera, poslije da je èista.

³³ A svaki sud zemljani, u koji padne što od toga, i što god u njemu bude, biæe neèist, i razbijte ga.

³⁴ I svako jelo što se jede, ako na njega dođe onaka voda, da je neèisto, i svako piæe što se pije u svakom takom sudu, da je neèisto.

³⁵ I na što bi palo što od tijela njihova mrtva sve da je neèisto, i peæ i ognjište neka se razvali, jer je neèisto i neka vam je neèisto.

³⁶ A studenac i ubao, gdje se voda skuplja, biæe èist; ali što se dotakne strva njihova, biæe neèisto.

³⁷ Ako li što od strva njihova padne na sjeme, koje se sije, ono æe biti èisto.

³⁸ Ali ako bude polito sjeme vodom, pa onda padne što od strva njihova na sjeme, da vam je neèisto.

³⁹ I kad uquine životinja od onijeh koje jedete, ko se dotakne strva njezina, da je neèist do veèera.

⁴⁰ A ko bi jeo od strva njezina, neka opere haljine svoje i da je neèist do veèera; i ko bi odnio strv njezin, neka opere haljine svoje, i da je neèist do veèera.

⁴¹ I sve što puže po zemlji, da vam je gadno, da se ne jede.

⁴² Što god ide na trbuhu i što god ide na èetiri noge ili ima više noga između svega što puže po zemlji, to ne jedite, jer je gad.

⁴³ Nemojte se poganiti nièim što gamiže i nemojte se skvrniti njima, da ne budete neèisti s njih.

⁴⁴ Jer ja sam Gospod Bog vaš; zato se osveæujte i budite sveti, jer sam ja svet; i nemojte se skvrniti nièim što puže po zemlji.

⁴⁵ Jer ja sam Gospod, koji sam vas izveo iz zemlje Misirske da vam budem Bog; budite dakle sveti, jer sam ja svet.

⁴⁶ Ovo je zakon za zvijeri i za ptice, i za sve životinje što se mièu po vodi, i za svaku dušu живу koja puže po zemlji,

⁴⁷ Da se raspoznaje neèisto od èistoga i životinja koja se jede od životinje koja se ne jede.

12

¹ I reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

² Kaži sinovima Izrailjevijem, i reci: kad žena zatrudni i rodi muško, neèista da je sedam dana; kao u dane kad se odvaja radi nemoæi svoje, biæe neèista.

³ A u osmi dan neka se obreže dijete.

⁴ A ona još trideset i tri dana neka ostane èisteæi se od krvi; nijedne svete stvari da se ne dodijeva i u svetinju da ne ide dok se ne navršèe dani èišæenja njezina.

⁵ A kad rodi žensko, onda da je neèista dvije nedjelje dana, kao kad se odvaja radi nemoæi svoje, i šezdeset i šest dana neka ostane èisteæi se od krvi.

⁶ A kad se navršèe dani èišæenja njezina radi sina ili radi kæeri, neka donese svešteniku na vrata šatora od sastanka jagnje od godine za žrtvu paljenicu, i golupèe ili grlicu za žrtvu radi grijeha.

⁷ I sveštenik æe prinijeti žrtvu pred Gospodom, i oèistiæe je od grijeha njezina; i tako æe se oèistiti od teèenja krvi svoje. To je zakon za ženu kad rodi muško ili žensko.

⁸ Ako li ne može dati jagnjeta, onda neka uzme dvije grlice ili dva golubiæa, jedno za žrtvu paljenicu a drugo za žrtvu radi grijeha; i oèistiæe je sveštenik od grijeha njezina i biæe èista.

13

¹ Jošte reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi:

² Èovjek u koga bi na koži tijela njegova bio otok ili krasta ili bubuljica, i bilo bi na koži tijela njegova nalik na gubu, neka se dovede k Aronu svešteniku ili ka kojemu sinu njegovu svešteniku.

³ I neka sveštenik vidi boljeticu na koži tijela njegova; ako dlaka na boljetici bude pobijeljela i boljetica bude na oèi niža od ostale kože tijela njegova, onda je guba; pa kad je vidi sveštenik proglasiæe ga da je neèist.

⁴ Ako li bude bijela bubuljica na koži tijela njegova i ne bude na oèi niža od ostale kože niti dlaka na njoj pobijeljela, onda neka zatvori sveštenik za sedam dana èovjeka sa takom boljeticom.

⁵ A sedmoga dana neka vidi sveštenik; ako opazi da je boljetica ostala kako je bila i nije se dalje razišla po koži, neka ga zatvori sveštenik opet za sedam dana.

⁶ I neka ga sveštenik opet vidi sedmoga dana, pa ako opazi da se boljetica smanjala i nije se dalje razišla po koži, proglasiæe ga sveštenik da

je èist; krasta je; i on neka opere haljine svoje i biæe èist.

⁷ Ako li se dalje raširi krasta po koži njegovoj, pošto ga sveštenik vidi i proglasi da je èist, nanovo neka se pokaže svešteniku;

⁸ Ako vidi sveštenik da se krasta raširila po koži njegovoj, proglasiæe sveštenik da je neèist; guba je.

⁹ Kad je guba na èovjeku, neka ga dovedu k svešteniku.

¹⁰ I sveštenik neka ga vidi; ako bude bijel otok na koži i dlaka bude pobijeljela, ako bi i zdravo meso bilo na otoku,

¹¹ Guba je zastarjela na koži tijela njegova; zato æe ga sveštenik proglasiti da je neèist, i neæe ga zatvoriti, jer je neèist.

¹² Ako li se guba izaspe po koži i pokriju svu kožu èovjeku od glave do pete, gdje bi god sveštenik oèima pogledao,

¹³ Kad sveštenik vidi da je guba pokrila svu kožu na njemu, proglasiæe da je èovjek èist, jer je sve pobijeljelo, pa je èist.

¹⁴ Ali ako se pokaže na njemu divlje meso, biæe neèist.

¹⁵ Pa kad sveštenik vidi divlje meso, proglasiæe ga da je neèist; ono je divlje meso neèisto, guba je.

¹⁶ A kad bi se divlje meso promijenilo i pobijeljelo, neka dođe k svešteniku.

¹⁷ I kad vidi sveštenik da je boljetica pobijeljela, sveštenik æe proglasiti da je èist; èist je.

¹⁸ Kad u koga na koži bude èir, pa prođe,

¹⁹ A poslije na mjestu gdje je bio èir izađe otok

bijel ili bubuljica bijela i crvenkasta, neka se pokaže svešteniku.

²⁰ Ako sveštenik vidi da je na oèi niža od ostale kože i dlaka na njoj pobijeljela, proglašiae ga sveštenik da je neèist, guba je, izašla je iz èira.

²¹ Ako li sveštenik gledajuæi vidi da nije dlaka na njoj pobijeljela niti je niža od kože, nego se smanjala, onda æe ga zatvoriti sveštenik za sedam dana.

²² Ako se raširi po koži, onda æe ga sveštenik proglasiti da je neèist; bolest je.

²³ Ako li ostane na svom mjestu bubuljica i ne raširi se, požiljak je od èira; zato æe ga sveštenik proglasiti da je èist.

²⁴ Ako se ko po koži ožeže ognjem, pa pošto se zalijeèi ostane bubuljica bijela i crvenkasta ili samo bijela,

²⁵ Neka ga vidi sveštenik; ako dlaka na bubuljici bude pobijeljela i ako na oèi bude niža nego koža, guba je, izašla je iz ožegline; zato æe ga sveštenik proglasiti da je neèist; guba je.

²⁶ Ako li sveštenik vidi da na bubuljici nema bijele dlake niti je niža od kože, nego se smanjala, zatvoriæe ga za sedam dana.

²⁷ Pa æe je sedmoga dana pogledati sveštenik; ako se bude raširila po koži, tada æe ga sveštenik proglasiti da je neèist; guba je.

²⁸ Ako li bubuljica bude ostala na svom mjestu, i ne bude se raširila po koži, nego se smanjala, onda je rana od toga što se ožegao; zato æe ga sveštenik proglasiti da je èist, jer je požiljak od ožegline.

²⁹ Ako u èovjeka ili u žene bude boljetica na

glavi ili na bradi,

³⁰ Sveštenik neka vidi boljeticu; ako na oèi bude niža od ostale kože i na njojzi dlaka žuækasta i tanka, sveštenik æe proglasiti da je neèist; ospa je, guba na glavi ili na bradi;

³¹ A kad sveštenik vidi boljeticu, i opazi da na oèi nije niža od ostale kože i da nema na njoj crne dlake, tada æe zatvoriti sveštenik za sedam dana onoga na kom je ospa.

³² Pa kad sveštenik sedmi dan vidi a ospa se nije dalje razišla niti dlaka na njoj požutjela, niti je na oèi ospa niža od kože,

³³ Tada neka se obrije, ali ospu da ne obrije, i sveštenik neka zatvori još za sedam dana onoga na kom je ospa.

³⁴ I sedmoga dana neka sveštenik opet vidi ospu; ako opazi da se ospa nije dalje razišla po koži niti je na oèi niža od ostale kože, tada æe ga proglasiti sveštenik da je èist, pa neka opere haljine svoje, i biæe èist.

³⁵ Ako li se raširi ospa po koži, pošto bude proglašen da je èist,

³⁶ Tada neka ga vidi sveštenik; ako se bude raširila ospa po koži, neka više ne gleda sveštenik ima li žutijeh dlaka; neèist je.

³⁷ Ako li opazi da je ospa ostala gdje je bila i da je crna dlaka izrasla po njoj, zalijeèila se ospa, èist je, i sveštenik æe proglasiti da je èist.

³⁸ Kad u èovjeka ili u žene budu bubuljice po koži tijela njihova, bubuljice bijele,

³⁹ Sveštenik neka vidi; ako na koži tijela njihova budu bijele bubuljice male, bijela je ospa

izašla po koži, èist je.

⁴⁰ Kome opadne kosa s glave, æelav je, èist je.

⁴¹ Ako mu sprijeda opadne kosa s glave, pola je æelav, i èist je.

⁴² Kad na glavi sasvijem æelavoj ili pola æelavoj bude bijela i crvenkasta boljetica, guba je, izašla na glavi svoj æelavoj ili pola æelavoj.

⁴³ I neka ga vidi sveštenik; ako opazi da je bijel i crvenkast otok na glavi svoj æelavoj ili pola æelavoj nalik na gubu po koži ostaloga tijela,

⁴⁴ Èovjek je gubav, neèist je, i sveštenik æe ga proglasiti da je neèist; guba mu je na glavi.

⁴⁵ A gubavac na kom je ta bolest, neka ide u haljinama razdrtijem i gologlav, i usta neka zastre, i neka vièe: neèist, neèist.

⁴⁶ Dokle je god bolest na njemu, neka bude neèist; neèist je, neka živi sam, iza okola neka mu bude stan.

⁴⁷ I ako na haljini bude guba, na haljini vunenoj ili lanenoj,

⁴⁸ Ili na osnovi ili na pouèici od lana ili od vune, ili na koži, ili na èem god od kože,

⁴⁹ I ako boljetica bude zelenkasta ili crvenkasta na haljini ili na koži ili na osnovi ili na pouèici ili na èem god od kože, guba je, i neka se pokaže svešteniku.

⁵⁰ I kad vidi sveštenik bolest, neka zatvori za sedam dana stvar na kojoj je guba.

⁵¹ I sedmoga dana ako vidi da se dalje razišla bolest po haljini ili po osnovi ili po pouèici ili po koži ili po èemu god od kože, ljuta je guba bolest ona, stvar je neèista.

⁵² Zato neka spali onu haljinu ili osnovu ili

pouèicu od vune ili od lana, ili što god bude od kože, na èem bude bolest; jer je ljuta guba, ognjem neka se spali.

⁵³ Ako li opazi sveštenik da se bolest nije razišla po haljini ili po osnovi ili pouèici, ili po èemu god od kože,

⁵⁴ Tada neka zapovjedi sveštenik da se opere ono na èem je bolest, pa onda neka zatvori opet za sedam dana.

⁵⁵ Pa neka vidi sveštenik pošto se opere stvar na kojoj je bolest, i ako opazi da bolest nije promijenila boje svoje, ako se i ne bude dalje razišla, stvar je neèista, spali je ognjem; jer je ljuta guba na gornjoj ili na donjoj strani.

⁵⁶ Ako li vidi sveštenik da se mjesto smanjalo pošto je oprano, onda neka ga otkine od haljine ili od kože ili od osnove ili od pouèice.

⁵⁷ Ako li se opet pokaže na haljini ili na osnovi ili na pouèici ili na èem god od kože, guba je koja se širi, ognjem spali ono na èem bude.

⁵⁸ A haljinu ili osnovu ili pouèicu ili što mu drago od kože, kad opereš, pa otide s njega ta bolest, operi još jednom, i biæe èisto.

⁵⁹ Ovo je zakon za gubu na haljini vunenoj ili lanenoj, ili na osnovi ili na pouèici, ili na èem god od kože, kako se može znati je li što èisto ili neèisto.

14

¹ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

² Ovo je zakon za gubavca kad se èisti: neka se dovede k svešteniku,

³ A sveštenik neka izađe iza okola; i ako vidi da je izlijeèena guba na gubavcu,

⁴ Onda æe zapovjediti sveštenik onome koji se èisti da uzme dvije ptice žive èiste, i drvo kedrovo i crvca i isopa.

⁵ I neka zapovjedi sveštenik da se jedna ptica zakolje nad sudom zemljanim nad vodom živom.

⁶ Pa neka uzme živu pticu i drvo kedrovo i crvac i isop, i sve to zajedno sa živom pticom neka zamoèi u krv od ptice zaklane nad vodom živom.

⁷ I neka pokropi sedam puta onoga koji se èisti od gube, i neka ga proglasi da je èist, i neka pusti živu pticu u polje.

⁸ Tada koji se èisti neka opere haljine svoje i obrije sve dlake svoje, i neka se okupa u vodi, i biæe èist; potom neka uðe u oko, ali da stoji napolju ne ulazeæi u svoj šator sedam dana.

⁹ A u sedmi dan neka obrije sve dlake svoje, glavu i bradu i obrve nad oèima, i sve dlake svoje neka obrije, i neka opere haljine svoje, pa neka se okupa u vodi i biæe èist.

¹⁰ A u osmi dan neka uzme dva jagnjeta zdrava i jednu ovcu od godine zdravu i tri desetine efe bijeloga brašna zamiješena s uljem za dar, i jedan log ulja.

¹¹ A sveštenik koji ga èisti neka postavi onoga koji se èisti zajedno s tijem stvarima pred Gospodom na vratima šatora od sastanka.

¹² I uzevši sveštenik jedno jagnje neka ga prinese na žrtvu za prijestup zajedno s logom ulja, i neka obrne tamo i amo pred Gospodom na žrtvu obrtanu.

13 A poslije neka zakolje jagnje na mjestu gdje se kolje žrtva za grijeh i žrtva paljenica na svetom mjestu, jer žrtva za prijestup pripada svešteniku kao i žrtva za grijeh; svetinja je nad svetinjama.

14 Tada neka sveštenik uzme krvi od žrtve za prijestup i pomaže kraj desnoga uha onome koji se èisti i palac desne ruke njegove i palac desne noge njegove.

15 Potom neka uzme sveštenik od loga ulja i nalije na dlan svoj lijevi.

16 Pa neka zamoèi sveštenik prst od desne ruke svoje u ulje što mu je na lijevom dlanu, i neka pokropi uljem s prsta svojega sedam puta pred Gospodom.

17 A ostalijem uljem što mu je na dlanu neka pomaže sveštenik kraj desnoga uha onome koji se èisti, i palac desne ruke njegove i palac desne noge njegove po krvi od žrtve za prijestup.

18 A što još ostane ulja na dlanu svešteniku, onijem neka namaže glavu onome koji se èisti, i tako æe ga oèistiti sveštenik pred Gospodom.

19 Potom neka sveštenik prinese žrtvu za grijeh, i oèistiæe onoga koji se èisti od svoje neèistote; a poslije neka zakolje žrtvu paljenicu.

20 I neka prinese sveštenik žrtvu paljenicu zajedno s darom na oltaru; i tako æe ga oèistiti, i biæe èist.

21 Ali ako je siromah te ne može donijeti toliko, onda neka uzme jedno jagnje za žrtvu radi prijestupa da se prinese žrtva obrtana za oèišæenje njegovo, i jednu desetinu efe bijeloga brašna zamiješena s uljem za dar, i log ulja.

22 I dvije grlice ili dva golubiæa, koje može priskrbiti, da bude jedno žrtva za grijeh a drugo žrtva paljenica.

23 I to neka donese u osmi dan svojega èišæenja svešteniku na vrata šatora od sastanka pred Gospodom.

24 Tada sveštenik neka uzme jagnje za prijestup i log ulja, i to neka sveštenik obrne pred Gospodom za žrtvu obrtanu.

25 I neka zakolje jagnje za žrtvu radi prijestupa, i uzevši sveštenik krvi od žrtve za prijestup neka pomaže kraj desnoga uha onome koji se èisti i palac desne ruke njegove i palac desne noge njegove.

26 I ulja neka nalije sveštenik na dlan svoj lijevi,

27 Pa neka zamoèi prst od desne ruke svoje u ulje što mu je na lijevom dlanu, i pokropi njim sedam puta pred Gospodom.

28 I uljem što mu je na dlanu neka pomaže sveštenik kraj desnoga uha onome koji se èisti, i palac desne ruke njegove i palac desne noge njegove po mjestu gdje je krv od žrtve za prijestup.

29 A što ostane ulja na dlanu svešteniku, onijem neka namaže glavu onome koji se èisti; i tako æe ga oèistiti pred Gospodom.

30 Tako neka uèini i s jednom grlicom ili golupèetom od onijeh koje priskrbi.

31 Što je priskrbio, jedno æe biti žrtva za grijeh a drugo žrtva paljenica s darom; i tako æe sveštenik oèistiti pred Gospodom onoga koji se

èisti.

³² To je zakon za gubavca koji ne može priskribiti svega što treba za oèišæenje.

³³ I reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi:

³⁴ Kad dođete u zemlju Hanansku, koju æu vam ja dati da je vaša, pa kad pustim gubu na koju kuæu u zemlji koju æete držati,

³⁵ Onda onaj èija je kuæa neka dođe i javi svešteniku govoreæi: èini mi se kao da je guba na kuæi.

³⁶ A sveštenik neka zapovjedi da se isprazni kuæa prije nego on dođe da vidi gubu, da se ne bi oskvrnilo što je u kuæi; potom neka dođe sveštenik da vidi kuæu.

³⁷ Pa kad vidi bolest, ako bude bolest na zidovima kuænim kao rupice zelenkaste ili crvenkaste i na oèi niže od zida,

³⁸ Neka izađe sveštenik iz kuæe one na vrata kuæana, i zatvori kuæu za sedam dana.

³⁹ Poslije opet neka dođe sveštenik u sedmi dan, pa ako vidi da se bolest dalje razišla po zidovima kuænim,

⁴⁰ Zapovjediæe sveštenik da povade kamenje na kom je bolest i da ga bace iza grada na mjesto neèisto.

⁴¹ A kuæu zapovjediæe da ostružu iznutra svuda unaokolo, i prah što sastružu da prospu iza grada na mjesto neèisto,

⁴² I da uzmu drugo kamenje i uglave na mjesto gdje je bilo pređašnje kamenje; tako i blato drugo uzevši da olijepe kuæu.

⁴³ Ako se povrati bolest i opet izraste po kuæi, pošto se povadi kamenje i ostruže kuæa i nanovo olijepi,

44 Tada došav sveštenik ako vidi da se bolest razišla po kuæi, ljuta je guba na kuæi, neèista je.

45 Neka se razruši ona kuæa, kamenje i drva i sav lijep od one kuæe, i neka se iznese iza grada na mjesto neèisto.

46 A ko bi ušao u kuæu onu dok je zatvorena, da je neèist do veèera.

47 I ko bi spavao u onoj kuæi, neka opere haljine svoje; tako i ko bi jeo u onoj kuæi, neka opere haljine svoje.

48 Ako li sveštenik došav vidi da se nije bolest razišla po kuæi pošto je kuæa nanovo olijepljena, neka proglašì sveštenik da je èista, jer se izlijeèila bolest.

49 I neka uzme da bi se kuæa oèistila dvije ptice i drvo kedrovo i crvca i isopa,

50 I neka zakolje jednu pticu nad sudom zemljanim nad vodom živom.

51 Pa neka uzme drvo kedrovo i isop i crvac i drugu pticu živu, i neka zamoèi u krv od zaklane ptice i u vodu živu, i pokropi kuæu sedam puta.

52 I tako æe oèistiti kuæu onu krvlju ptièijom i vodom živom i pticom živom i drvetom kedrovijem i isopom i crvcem.

53 Pa onda neka pusti pticu živu iza grada u polje; i oèistiaæe kuæu, i biæe èista.

54 Ovo je zakon za svaku gubu i za ospu,

55 Za gubu na haljini i na kuæi,

56 I za otok i za krastu i za bubuljicu,

57 Da se zna kad je ko neèist i kad je ko èist. To je zakon za gubu.

15

¹ Još reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi:

² Kažite sinovima Izrailjevim i recite im: kome èovjeku teèe sjeme od tijela njegova, neèist je.

³ A ovaka je neèistota njegova od toga teèenja: ako ispusti tijelo njegovo teèenje svoje, ili se ustavi teèenje u tijelu njegovu, neèistota je na njemu.

⁴ Svaka postelja na koju leže onaj kome teèe sjeme, da je neèista; i sve na što sjede, da je neèisto.

⁵ I ko se god dotakne postelje njegove, neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biæe neèist do veèera.

⁶ I ko sjede na ono na èem je sjedio onaj kome teèe sjeme, neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biæe neèist do veèera.

⁷ I ko se dotakne tijela onoga kome teèe sjeme, neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biæe neèist do veèera.

⁸ I ako onaj kome teèe sjeme pljune na èistoga, on neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biæe neèist do veèera.

⁹ I svako sedlo na kom bi sjedio onaj kome teèe sjeme, da je neèisto.

¹⁰ I ko bi se dotakao èega god što je bilo pod njim, da je neèist do veèera; i ko bi što takovo nosio, neka opere haljine svoje i okupa se u vodi, i biæe neèist do veèera.

¹¹ I koga bi se dotakao onaj kome teèe sjeme ne opravši ruku svojih vodom, neka opere haljine svoje i okupa se u vodi, i biæe neèist do veèera.

¹² I sud zemljani kojega bi se dotakao onaj

kome teèe sjeme, neka se razbije, a drveni sud neka se opere vodom.

¹³ A kad se onaj kome teèe sjeme oèisti od teèenja svojega, neka broji sedam dana pošto se oèisti, i neka opere haljine svoje i neka tijelo svoje opere vodom živom, i biæe èist.

¹⁴ A u osmi dan neka uzme dvije grlice ili dva golubiæa, i neka dođe pred Gospoda na vrata šatora od sastanka, i neka ih da svešteniku.

¹⁵ I sveštenik neka prinese jedno od njih na žrtvu za grijeh a drugo na žrtvu paljenicu; tako æe ga oèistiti sveštenik pred Gospodom od teèenja njegova.

¹⁶ I èovjek kome izađe sjeme kad spava sa ženom neka opere vodom cijelo tijelo svoje, i biæe neèist do veèera.

¹⁷ I svaka haljina i svaka koža na kojoj bude tako sjeme, neka se opere vodom i biæe neèisto do veèera.

¹⁸ I žena kod koje bude spavao taki èovjek, i ona i on neka se okupaju u vodi i biæe neèisti do veèera.

¹⁹ A žena kad ima vrijeme, kad ide krv od tijela njezina, neka se odvaja sedam dana, i ko je se god dotakne, da je neèist do veèera.

²⁰ I na što god legne dok se odvaja, da je neèisto, i na što god sjede, da je neèisto.

²¹ I ko se dotakne postelje njezine, neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biæe neèist do veèera.

²² I ko se dotakne èega na èem je ona sjedjela, neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biæe neèist do veèera.

23 I što bi god bilo na postelji njezinoj ili na èem je ona sjedjela, pa se ko dotakne toga, da je neèist do veèera.

24 A ko bi spavao s njom te bi neèistota njezina došla na nj, da je neèist sedam dana, i postelja na kojoj leži da je neèista.

25 A žena, od koje bi išla krv dugo vremena ili osim obiènoga vremena ili u obièno vrijeme ali duže, dokle god teèe neèistota njezina biæe neèista kao u vrijeme kada se odvaja.

26 Postelja na kojoj leži dokle joj god krv ide, da joj je kao postelja kad se odvaja; i na èem bi god sjedjela da je neèisto kao što je neèisto kad se odvaja.

27 I ko se god dotakne tjeih stvari, neèist je; zato neka opere haljine svoje i okupa se u vodi, i biæe neèist do veèera.

28 A kad se oèisti od teèenja krvi svoje, neka broji sedam dana, pa onda da je èista.

29 I u osmi dan neka uzme dvije grlice ili dva golubiæa, i neka ih odnese svešteniku na vrata šatora od sastanka.

30 I neka sveštenik prinese jedno na žrtvu za grijeha a drugo na žrtvu paljenicu, i oèistiæe je sveštenik pred Gospodom od teèenja neèistote njezine.

31 Tako æete odluèivati sinove Izrailjeve od neèistota njihovijeh, da ne ginu s neèistota svojih skvrneæi šator moj što je usred njih.

32 To je zakon za onoga kome teèe sjeme i kome izađe sjeme kad spava sa ženom te bude neèist,

33 I za ženu kad boluje od teèenja krvi svoje, i za svakoga koji boluje od teèenja svoga, bilo

muško ili žensko, i za èovjeka koji bi ležao s neèistom.

16

¹ I reèe Gospod Mojsiju pošto pogiboše dva sina Aronova, a pogiboše kad pristupiše pred Gospoda,

² I kaza Gospod Mojsiju: reci Aronu bratu svojemu da ne ulazi u svako doba u svetinju za zavjes pred zaklopac koji je na kovèegu, da ne pogine, jer æu se u oblaku nad zaklopcem javljati.

³ S ovijem neka ulazi Aron u svetinju: s juncem za žrtvu radi grijeha i s ovnom za žrtvu paljenicu.

⁴ Svetu košulju lanenu neka obuèe, i gaæe lanene neka su na tijelu njegovu, i neka se opaše pojasom lanenijem i kapu lanenu neka metne na glavu; to su haljine svete, i neka opere tijelo svoje vodom, pa onda neka ih obuèe.

⁵ A od zboru sinova Izrailjevijeh neka uzme dva jarca za žrtvu radi grijeha, i jednoga ovna za žrtvu paljenicu.

⁶ I neka prinese Aron junca svojega na žrtvu za grijeh i oèisti sebe i dom svoj.

⁷ Potom neka uzme dva jarca, i neka ih metne pred Gospoda na vrata šatora od sastanka.

⁸ I neka Aron baci ždrijeb za ta dva jarca, jedan ždrijeb Gospodu a drugi ždrijeb Azazelu.

⁹ I neka Aron prinese na žrtvu jarca na kojega padne ždrijeb Gospodnji, neka ga prinese na žrtvu za grijeh.

¹⁰ A jarca na kojega padne ždrijeb Azazelov neka metne živa pred Gospoda, da uèini oèišæenje na njemu, pa neka ga pusti u pustinju Azazelu.

¹¹ I neka Aron prinese junca svojega na žrtvu za grijeh i oèisti sebe i dom svoj, i neka zakolje junca svojega na žrtvu za grijeh.

¹² I neka uzme kadionicu punu žeravice s oltara, koji je pred Gospodom, i pune pregršti kada mirisnoga istucanoga, i neka unese za zavjes.

¹³ I neka metne kad na oganj pred Gospodom, da dim od kada zakloni zaklopac koji je na svjedoèanstvu; tako neæe poginuti.

¹⁴ Poslije neka uzme krvi od junca i pokropi s prsta svojega po zaklopcu prema istoku, a pred zaklopcem neka sedam puta pokropi tom krvlju s prsta svojega.

¹⁵ I neka zakolje jarca na žrtvu za grijeh narodni, i neka unese krv njegovu za zavjes; i neka uèini s krvlju njegovom kao što je uèinio s krvlju junèijom, i pokropi njom po zaklopcu i pred zaklopcem.

¹⁶ I tako æe oèistiti svetinju od neèistota sinova Izrailjevih i od prijestupa njihovijeh u svijem grijesima njihovijem; tako æe uèiniti i u šatoru od sastanka, koji je meðu njima usred neèistota njihovijeh.

¹⁷ A niko da ne bude u šatoru od sastanka kad on uðe da èini oèišæenje u svetinji, dokle ne izaðe i svrši oèišæenje za se i za dom svoj i za sav zbor Izrailjski.

¹⁸ A neka izaðe k oltaru koji je pred Gospodom,

i oèisti ga; i uzevši krvi od junca i krvi od jarca neka pomaže rogove oltaru unaokolo;

¹⁹ I neka ga pokropi ozgo istom krvlju s prsta svojega sedam puta; tako æe ga oèistiti i posvetiti ga od neèistota sinova Izrailjevih.

²⁰ A kad oèisti svetinju i šator od sastanka i oltar, tada neka dovede jarca živoga.

²¹ I metnuvši Aron obje ruke svoje na glavu jarcu živomu, neka ispovjedi nad njim sva bezakonja sinova Izrailjevih i sve prijestupe njihove u svijem grijesima njihovijem, i metnuvši ih na glavu jarcu neka ga da èovjeku spremnom da ga istjera u pustinju.

²² I jarac æe odnijeti na sebi sva bezakonja njihova u pustinju; i pustiaæe onoga jarca u pustinju.

²³ Potom neka opet uðe Aron u šator od sastanka i svuèe haljine lanene koje je obukao kad je išao u svetinju, i ondje neka ih ostavi.

²⁴ Pa neka opere tijelo svoje na svetom mjestu i obuèe svoje haljine; i izašav neka prinese svoju žrtvu paljenicu i narodnu žrtvu paljenicu, i oèisti sebe i narod.

²⁵ A salo od žrtve za grijeh neka zapali na oltaru.

²⁶ A ko odvede jarca za Azazela, neka opere haljine svoje i okupa tijelo svoje u vodi, pa onda neka uðe u oko.

²⁷ A junca za grijeh i jarca za grijeh, od kojih je krv unesena da se uèini oèišæenje u svetinji, neka iznesu napolje iz okola, i neka spale ognjem kože njihove i meso njihovo i balegu njihovu.

²⁸ A ko ih spali, neka opere haljine svoje i

okupa tijelo svoje u vodi, pa onda neka dođe u oko.

²⁹ I ovo neka vam bude vjeena uredba: deseti dan sedmoga mjeseca muèite duše svoje, i ne radite nikakoga posla, ni domorodac ni došljak koji se bavi meðu vama.

³⁰ Jer u taj dan biva oèišæenje za vas, da se oèistite; biaete oèišæeni od svijeh grijeha svojih pred Gospodom.

³¹ To neka vam je poèivanje subotno, i muèite duše svoje po uredbi vjeenoj.

³² A sveštenik koji bude pomazan i koji bude osveæen da vrši službu sveštenu na mjesto oca svojega, on neka oèišæa obukavši se u haljine lanene, haljine svete.

³³ I neka oèisti svetinju svetu i šator od sastanka; i oltar neka oèisti; i sveštenike i sav narod sabrani neka oèisti.

³⁴ I ovo neka vam je vjeena uredba da oèišæate sinove Izrailjeve od svijeh grijeha njihovijeh jedanput u godini. I uèini Mojsije kako mu zapovjedi Gospod.

17

¹ Jošte reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

² Kaži Aronu i sinovima njegovijem i svijem sinovima Izrailjevim, i reci im: ovo je zapovjedio Gospod govoreæi:

³ Ko god od doma Izrailjeva zakolje vola ili jagnje ili kozu u okolu, ili ko god zakolje izvan okola,

⁴ A ne dovede na vrata šatora od sastanka, da prinese prinos Gospodu pred šatorom Gospodnjim, kriv je za krv; prolio je krv; zato da se istrijebi onaj èovjek iz naroda svojega.

⁵ Zato sinovi Izrailjevi neka dovedu žrtve svoje, koje bi klali u polju, neka ih dovedu Gospodu na vrata šatora od sastanka k svešteniku, i neka prinesu žrtve zahvalne Gospodu.

⁶ I sveštenik neka pokropi krvlju po oltaru Gospodnjem na vratima šatora od sastanka, i salo neka zapali na ugodni miris Gospodu.

⁷ I neka više ne prinose žrtve svoje ðavolima, za kojima oni èine preljubu. Ovo neka im bude zakon vjeèan od koljena na koljeno.

⁸ Zato im reci: ko bi god od doma Izrailjeva ili između stranaca koji se bave među njima prinio žrtvu paljenicu ili drugu žrtvu,

⁹ A ne bi je doveo na vrata šatora od sastanka da je prinese Gospodu, taj èovjek da se istrijebi iz naroda svojega.

¹⁰ A ko bi god od doma Izrailjeva ili između stranaca koji se bave među njima jeo kakve god krvi, okrenuæu lice svoje nasuprot onomu èovjeku koji bude jeo krvi, i istrijebiæu ga iz naroda njegova.

¹¹ Jer je duša tijelu u krvi; a ja sam vam je odredio za oltar da se èiste duše vaše; jer je krv što dušu oèišæa.

¹² Zato rekoh sinovima Izrailjevim: niko između vas da ne jede krvi; ni došljak koji se bavi među vama da ne jede krvi.

¹³ I ko bi god između sinova Izrailjevih ili između došljaka koji se bave kod njih ulovio

zvjerku ili pticu, koja se jede, neka iscijedi krv iz nje, i zaspe je zemljom.

¹⁴ Jer je duša svakoga tijela krv njegova, to mu je duša. Zato rekoš sinovima Izrailjevim: krvi nijednoga tijela ne jedite, jer je duša svakoga tijela krv njegova. Ko bi je god jeo, da se istrijebi.

¹⁵ A ko bi jeo meso od životinje koja crkne ili koju raskine zvjerka, bio domorodac ili došljak, neka opere haljine svoje i okupa se u vodi, i biæe neèist do veèera, a poslije æe biti èist.

¹⁶ Ako li ih ne opere, i tijela svojega ne okupa, nosiæe bezakonje svoje.

18

¹ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

² Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: ja sam Gospod Bog vaš.

³ Nemojte èiniti što se èini u zemlji Misirskoj, u kojoj ste živjeli, niti èinite što se èini u zemlji Hananskoj, u koju vas vodim, i po uredbama njihovijem nemojte živjeti.

⁴ Nego moje zakone vršite i moje uredbe držite živeæi po njima. Ja sam Gospod Bog vaš.

⁵ Držite uredbe moje i zakone moje; ko ih vrši, živ æe biti kroz njih. Ja sam Gospod.

⁶ Niko da ne pristupa k rodici svojoj po krvi, da otkrije golotinju njezinu. Ja sam Gospod.

⁷ Golotinje oca svojega ni golotinje matere svoje ne otkrij; mati ti je; ne otkrij golotinje njezine.

⁸ Golotinje žene oca svojega ne otkrij; golotinja je oca tvojega.

9 Golotinje sestre svoje, kæeri oca svojega ili kæeri matere svoje, koja je rođena u kuæi ili izvan kuæe, ne otkrij golotinje njihove.

10 Golotinje kæeri sina svojega, ili kæeri kæeri svoje ne otkrij; jer je tvoja golotinja.

11 Golotinje kæeri žene oca svojega, koju je rodio otac tvoj, ne otkrij; sestra ti je.

12 Golotinje sestre oca svojega ne otkrij; jedna je krv s ocem tvojim.

13 Golotinje sestre matere svoje ne otkrij; jer je jedna krv s materom tvojom.

14 Golotinje brata oca svojega ne otkrij pristupajuæi k ženi njegovoj; strina ti je.

15 Golotinje žene sina svojega ne otkrij; snaha ti je, ne otkrij golotinje njezine.

16 Golotinje žene brata svojega ne otkrij; golotinja je brata tvojega.

17 Golotinje žene i kæeri njezine ne otkrij; kæeri sina njezina ni kæeri kæeri njezine nemoj uzeti da otkriješ golotinju njihovu; jedna su krv; zlo je.

18 Nemoj uzeti žene preko jedne žene, da je ucvijeliš otkrivajuæi golotinju drugoj za života njezina.

19 K ženi dokle se odvaja radi neèistote svoje ne idi da otkriješ golotinju njezinu.

20 Sa ženom bližnjega svojega ne lezi skvrneæi se s njom.

21 Od sjemena svojega ne daj da se odnese Molohu, da ne oskvrniš imena Boga svojega; ja sam Gospod.

22 S muškarcem ne lezi kao sa ženom; gadno

je.

²³ Živinèeta nikakoga nemoj obležati skvrneæi se s njim; i žena da ne legne pod živinèe; grdilo je.

²⁴ Nemojte se skvrniti nijednom ovom stvarju; jer su se svijem tijekom stvarima oskvrnili narodi koje æu odagnati ispred vas.

²⁵ Jer se oskvrnila zemlja, i nevaljalstvo æu njezino pohoditi na njoj, i izmetnuæe zemlja stanovnike svoje.

²⁶ Nego vi držite zakone moje i uredbe moje, i ne èinite nijednoga ovoga gada, ni domorodac ni došljak koji se bavi meðu vama;

²⁷ Jer sve ove gadove èiniše ljudi u ovoj zemlji koji su bili prije vas, i zemlja je od toga oskvrnjena;

²⁸ Da ne izmetne zemlja vas, ako je oskvrnite, kao što je izmetnula narod koji je bio prije vas.

²⁹ Jer ko uèini što god od ovijeh gadova, istrijebiæe se iz naroda svojega duše koje uèine.

³⁰ Zato držite što sam naredio da se drži, da ne èinite što od gadnijeh obièaja koji su bili prije vas, i da se ne skvrnite o njih. Ja sam Gospod Bog vaš.

19

¹ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

² Kaži svemu zboru sinova Izrailjevih, i reci im: budite sveti, jer sam ja svet, Gospod Bog vaš.

³ Svaki da se boji matere svoje i oca svojega; i držite subote moje; ja sam Gospod Bog vaš.

⁴ Ne obraæajte se k idolima, i bogova livenijeh ne gradite sebi; ja sam Gospod Bog vaš.

5 A kad prinosite žrtvu zahvalnu Gospodu, prinosite je drage volje.

6 U koji je dan prinesete, neka se jede, i sutradan; a što ostane do treæega dana, neka se ognjem sažeže.

7 A ako bi se što jelo treæi dan, gad je, neæe biti ugodna.

8 Ko bi je god jeo, nosiæe svoje bezakonje, jer oskrvni svetinju Gospodu; zato æe se istrijebiti ona duša iz naroda svojega.

9 A kad žanjete rod zemlje svoje, nemoj požeti sasvijem njive svoje, niti pabirèi po žetvi.

10 Ni vinograda svojega nemoj pabirèiti, i nemoj kupiti zrna koja padnu po vinogradu tvojem; nego ostavi siromahu i došljaku. Ja sam Gospod Bog vaš.

11 Ne kradite; ne lažite i ne varajte bližnjega svojega.

12 Ne kunite se imenom mojim krivo; jer æeš oskrvniti ime Boga svojega. Ja sam Gospod.

13 Ne zakidaj bližnjega svojega i ne otimaj mu; plaæa nadniæarova da ne prenoæi kod tebe do jutra.

14 Nemoj psovati gluha, ni pred slijepca metati što da se spotakne; nego se boj Boga svojega; ja sam Gospod.

15 Ne èinite nepravde na sudu, ne gledaj što je ko siromah, niti se povodi za bogatijem; pravo sudi bližnjemu svojem.

16 Ne idi kao opadaè po narodu svojem, i ne ustaj na krv bližnjega svojega; ja sam Gospod.

17 Nemoj mrziti na brata svojega u srcu svo-

jem; slobodno iskaraj bližnjega svojega, i nemoj trpjeti grijeha na njemu.

¹⁸ Ne budi osvetljiv, i ne nosi srdnje na sinove naroda svojega; nego ljubi bližnjega svojega kao sebe samoga; ja sam Gospod.

¹⁹ Uredbe moje držite; živinèeta svojega ne puštaj na živinèe druge vrste; ne zasijevaj njihve svoje dvojakim sjemenom, i ne oblaèi na se haljine od dvojakih stvari.

²⁰ Ako bi ko obležao robinju koja je isprošena ali nije otkupljena ni oslobođena, oboje da se šibaju, ali da se ne pogube; jer nije bila oslobođena.

²¹ I neka on prinese Gospodu žrtvu za prijestup svoj na vrata šatora od sastanka, ovna za prijestup.

²² I neka ga oèisti pred Gospodom sveštenik ovnom prinesenim za prijestup od grijeha koji je uèinio; i oprostiaèe mu se grijeh njegov.

²³ A kad dođete u zemlju i nasadite svakojakoga voæa, obrežite mu okrajak, rod njegov; tri godine neka vam je neobrezano, i ne jedite ga.

²⁴ A èetvrte godine neka bude sav rod njegov posveæen u hvalu Gospodu.

²⁵ Pa tek pete godine jedite voæe s njega, da bi vam se umnožio rod njegov. Ja sam Gospod Bog vaš.

²⁶ Ništa ne jedite s krvlju. Nemojte vraèati, ni gatati po vremenu.

²⁷ Ne strizite kose svoje uokrug, ni grdite brade svoje.

²⁸ Za mrtvacem ne režite tijela svojega, ni

udarajte na se kakvih biljega. Ja sam Gospod.

²⁹ Nemoj skvrniti kæreri svoje puštajuæi je da se kurva, da se ne bi zemlja prokurvala i napunila se bezakonja.

³⁰ Držite subote moje, i svetinju moju poštuju. Ja sam Gospod.

³¹ Ne obraæajte se k vraèarima i gatarima, niti ih pitajte, da se ne skvrnite o njih. Ja sam Gospod Bog vaš.

³² Pred sijedom glavom ustani, i poštuj lice starèevo, i boj se Boga svojega. Ja sam Gospod.

³³ Ako je u tebe došljak u zemlji vašoj, ne èini mu krivo.

³⁴ Ko je došljak meðu vama, neka vam bude kao onaj koji se rodio meðu vama, i ljubi ga kao sebe samoga; jer ste i vi bili došljaci u zemlji Misirskoj. Ja sam Gospod Bog vaš.

³⁵ Ne èinite nepravde u sudu, ni mjerom za dužinu, ni mjerom za težinu, ni mjerom za stvari koje se sipaju.

³⁶ Mjerila neka su vam prava, kamenje pravo, efa prava, in prav. Ja sam Gospod Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje Misirske.

³⁷ Držite dakle sve uredbe moje i sve zakone moje, i vršite ih. Ja sam Gospod.

20

¹ I reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

² Još reci sinovima Izrailjevim: ko god između sinova Izrailjevih ili između došljaka koji se bave u Izrailju, da od sjemena svojega Molohu, neka se pogubi, narod u zemlji neka ga zaspe kamenjem.

³ I ja æu okrenuti lice svoje nasuprot takom èovjeku, i istrijebiæu ga iz naroda njegova, što od sjemena svojega dade Molohu, i zaprzni svetinju moju i oskrvni sveto ime moje.

⁴ Ako li narod kakogod zatvori oèi da ne vidi toga èovjeka kad da od svojega sjemena Molohu, i ne ubiju ga,

⁵ Ja æu okrenuti lice svoje nasuprot onom èovjeku i nasuprot domu njegovu, i istrijebiæu ga, i sve koji za njim èine preljubu èineæi preljubu za Molohom, iz naroda njihova.

⁶ A ko se obrati k vraèarima i gatarima da èini preljubu za njima, okrenuæu lice svoje nasuprot njemu, i istrijebiæu ga iz naroda njegova.

⁷ Zato posveæujte se, i budite sveti, jer sam ja Gospod Bog vaš.

⁸ I èuvajte uredbe moje i vršite ih. Ja sam Gospod koji vas posveæujem.

⁹ Ko opsuje oca svojega ili mater svoju, da se pogubi; opsovao je oca svojega ili mater svoju; krv njegova na nj.

¹⁰ A èovjek koji uèini preljubu s tuđom ženom, što je uèinio preljubu sa ženom bližnjega svojega, da se pogubi i preljuboèinac i preljuboèinica.

¹¹ Ko bi spavao sa ženom oca svojega, otkrio je golotinju oca svojega; oboje da se pogube; krv njihova na njih.

¹² Ko bi spavao sa ženom sina svojega, oboje da se pogube; uèiniše sramotu; krv njihova na njih.

¹³ Ko bi muškarca obležao kao ženu, uèiniše gadnu stvar obojica; da se pogube; krv njihova

na njih.

¹⁴ I ko bi uzeo ženu i mater njezinu, zlo je, ognjem da se spali on i ona, da ne bude zla među vama.

¹⁵ Ko bi obležao živinèe, da se pogubi; ubijte i živinèe.

¹⁶ I ako bi žena legla pod živinèe, ubij i ženu i živinèe, neka poginu, krv njihova na njih.

¹⁷ Ko bi uzeo sestru svoju, kær oca svojega ili kær matere svoje, vidio bi golotinju njezinu i ona bi vidjela golotinju njegovu, sramota je; zato da se istrijebe ispred sinova naroda svojega; otkrio je golotinju sestre svoje, neka nosi bezakonje svoje.

¹⁸ I ko bi spavao sa ženom kad ima vrijeme i otkrio golotinju njezinu otkrivši teenje njezino, i ona bi otkrila teenje krvi svoje, da se istrijebe oboje iz naroda svojega.

¹⁹ Golotinje sestre matere svoje i sestre oca svojega ne otkrij, jer bi otkrio svoju krv; neka nose bezakonje svoje.

²⁰ A ko bi spavao sa ženom strica svojega, otkrio bi golotinju strica svojega; neka nose oboje grijeh svoj, neka pomru bez djece.

²¹ Ko bi uzeo ženu brata svojega, ružno je, otkrio je golotinju brata svojega; bez djece da budu.

²² Èuvajte sve uredbe moje i sve zakone moje, i vršite ih, da vas zemlja ne izmetne, u koju vas vodim da živite u njoj.

²³ Nemojte živjeti po uredbama naroda koje æu otjerati ispred vas, jer su èinili sve to, zato mi omrzoše.

24 I rekoħ vam: vi æete naslijediti zemlju njihovu i ja æu vam je dati u dr̄žavu, zemlju u kojoj teèe mlijeko i med. Ja sam Gospod Bog vaš, koji vas odvojih od drugih naroda.

25 Zato razlikujte stoku èistu od neèiste, i pticu èistu od neèiste, i nemojte skvrniti duša svojih stokom ili pticom ili èim god što puže po zemlji, što sam vam odvojio da je neèisto.

26 I biæete mi sveti, jer sam svet ja, Gospod, i odvojih vas od drugih naroda da budete moji.

27 A èovjek ili žena, u kojima bi bio duh vraèarski ili gatarski, da se pogube, kamenjem da se zaspu, krv njihova na njih.

21

1 Još reèe Gospod Mojsiju: kaži svešenicima sinovima Aronovijem, i reci im: za mrtvacem da se ne skvrni ni jedan u narodu svojem,

2 Osim za rodom svojim po krvi, za materom svojom ili za ocem svojim ili za sinom svojim ili za kæerju svojom ili za bratom svojim,

3 Ili za rođenom sestrom svojom, djevojkom, koja nije imala muža; za njom se može oskvrniti.

4 Ako je oženjen, da se ne oskvrni za ženom svojom u narodu svojem uèinivši se neèist.

5 Da se ne naèine æelavi èupajuæi kosu s glave svoje i da ne briju brade svoje, niti se režu po tijelu svojem.

6 Neka budu sveti Bogu svojemu, i neka ne skvrne imena Boga svojega, jer prinose ųrtve ognjene Gospodnje, hljeb Boga svojega, zato neka su sveti.

7 Neka se ne žene ženom kurvom ili silovanom; ni puštenicom neka se ne žene; jer su sveti Bogu svojemu.

8 I tebi neka je svaki svet, jer prinosi hljeb Boga tvojega; svet neka ti je, jer sam ja svet, Gospod, koji vas posveæujem.

9 A kæi sveštentièka koja se oskrvni kurvajuæi se, skvрни oca svojega, ognjem neka se spali.

10 A sveštenik najviši izmeðu braæe svoje, kojemu se na glavu izlilo ulje pomazanja i koji je posveæen da se oblaèi u svete haljine, neka ne otkriva glave svoje, i haljina svojih neka ne razdire.

11 I k mrtvacu nijednom neka ne ide, ni za ocem svojim ni za materom svojom da se ne oskrvни.

12 I iz svetinje neka ne izlazi, da ne bi oskrvниo svetinju Boga svojega, jer je na njemu vijenac, ulje pomazanja Boga njegovog; ja sam Gospod.

13 On neka se ženi djevojkom.

14 Udovicom ni puštenicom ni silovanom ni kurvom da se ne ženi; nego djevojkom iz naroda svojega neka se oženi.

15 I neka ne skvрни sjemena svojega u narodu svojem, jer sam ja Gospod, koji ga posveæujem.

16 Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

17 Kaži Aronu i reci: u koga bi iz sjemena tvojega od koljena do koljena bila mana na tijelu, onaj neka ne pristupa da prinosi hljeb Boga svojega.

18 Jer niko na kome bi bila mana ne valja da pristupa, ni slijep, ni hrom, ni u koga bi bio koji ud preveæ mali ili preveæ veliki,

19 Ni u koga je slomljena noga ili ruka.

20 Ni grbav, ni drljav, ni ko ima bionu na oku, ni šugav, ni lišajiv, ni prosut.

21 U koga bi god iz sjemena Arona sveštenika bila kaka mana na tijelu, neka ne pristupa da prinosi žrtve ognjene Gospodu; mana je na njemu; da ne pristupa da prinosi hljeb Boga svojega.

22 Ali hljeb Boga svojega od stvari presvetih i od stvari svetih neka jede;

23 Ali za zavjes neka ne ulazi; k oltaru neka se ne približuje, jer je mana na njemu, pa neka ne skvrni svetinje moje, jer sam ja Gospod koji ih posveæujem.

24 I Mojsije kaza to Aronu i sinovima njegovim i svijem sinovima Izrailjevim.

22

1 I reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

2 Kaži Aronu i sinovima njegovim da se èuvaju od svetijeh stvari sinova Izrailjevih, da ne bi oskvrnili sveto ime moje u onom što mi oni posveæuju; ja sam Gospod.

3 Reci im: ko bi god iz sjemena vašega od koljena na koljeno pristupio k svetijem stvarima, koje bi posvetili sinovi Izrailjevi Gospodu, kad je neèistota njegova na njemu, taj neka se istrijebi ispred lica mojega; ja sam Gospod.

4 Ko bi god iz sjemena Aronova bio gubav ili bi išlo sjeme od njega, neka ne jede svetijeh stvari dokle ne bude èist; tako i koji bi se dotakao koga neèista od mrtva tijela ili onoga od koga je izašlo sjeme.

⁵ Ili ko bi se dotakao èega što gamiže po zemlji, od èega bi se oskvrnio, ili èovjeka od kojega bi se oskvrnio kakve mu drago radi neèistote njegove,

⁶ Ko bi se dotakao takoga èega, biæe neèist do veèera; zato neka ne jede svetijeh stvari ako ne okupa tijela svojega u vodi.

⁷ A kad zađe sunce, biæe èist, i onda može jesti od svetijeh stvari; jer mu je hrana.

⁸ Mrcinoga ili što raskine zvjerka neka ne jede, da se njim ne skvrni; ja sam Gospod.

⁹ Tako neka drže što sam uredio da se drži, da ne navuku na se grijeha i ne umru od njega oskvrnivši se. Ja sam Gospod, koji ih posveæujem.

¹⁰ Niko drugi da ne jede svetijeh stvari, ni ukuæanin sveštenikov ni nadnièar da ne jede svetijeh stvari.

¹¹ A kad sveštenik kupi koga za novce, taj neka ih jede, i koji se rodi u kuæi njegovoj; oni neka jedu jela njegova.

¹² Ali kæi sveštentièka kad se uda za èovjeka drugoga plemena, ona da ne jede od žrtava podignutih svetijeh stvari.

¹³ A kæi sveštentièka ako obudovi, ili je pusti muž, ako nema poroda, neka se vrati kuæi oca svojega kao što je bila u djetinjstvu svojem, hljeb oca svojega neka jede; ali niko drugoga plemena da ga ne jede.

¹⁴ A ko bi nehotice jeo svetu stvar, neka dometne peti dio i naknadi svešteniku svetu stvar,

¹⁵ Da ne bi skvrnili svetijeh stvari sinova Izrailjevih, koje prinose Gospodu,

¹⁶ I da ne bi navlaèili na njih kara za prijestup jeduæi svete stvari njihove, jer sam ja Gospod, koji ih posveæujem.

¹⁷ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

¹⁸ Kaži Aronu i sinovima njegovijem i svijem sinovima Izrailjevijem, i reci im: ko god od doma Izrailjeva ili između stranaca koji su u Izrailju hoæe da prinese žrtvu svoju po kakvom god zavjetu svom, ili od dobre volje svoje dar, što se prinosi Gospodu na žrtvu paljenicu,

¹⁹ Neka prinese drage volje muško zdravo od goveda ili od ovaca ili od koza.

²⁰ Na èem bi bila mana, ono ne prinosite, jer vam se ne bi primilo.

²¹ I kad ko hoæe da prinese žrtvu zahvalnu Gospodu, izvršujuæi zavjet ili od svoje volje dajuæi dar, od goveda ili od sitne stoke, neka bude zdravo, da bi bilo primljeno; nikake mane da nema na njemu.

²² Slijepo ili kojemu je što slomljeno ili odbijeno, ni gutavo ni krastavo ni lišajivo, što je tako ne prinosite Gospodu, i ne meæite ih na oltar Gospodnji za žrtvu ognjenu.

²³ A vola ili ovcu ili kozu s udom kojim prevelikim ili premalim možeš prinijeti za dobrovoljni dar; ali za zavjet neæe se primiti.

²⁴ Ujalovljeno uvrtañjem, tuèenjem, kidanjem ili rezanjem, ne prinosite Gospodu; i ne èinite toga u zemlji svojoj.

²⁵ I iz ruke tuđinske nemojte uzimati nijedne stvari da prinesete hljeb Bogu svojem; jer je kvar njihov u njima; imaju manu, neæe vam se

primiti.

²⁶ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

²⁷ Tele i jagnje i jare kad se omladi, neka bude sedam dana kod majke svoje, pa od osmoga dana i poslije biæe ugodno za žrtvu ognjenu Gospodu.

²⁸ A krave ni ovce ni koze ne koljite u jedan dan s mladetom njezinijem.

²⁹ I kad prinosite Gospodu žrtvu radi hvale, prinesite je dragovoljno.

³⁰ Neka se jede istoga dana, i ne ostavljajte ništa do jutra; ja sam Gospod.

³¹ Zato držite zapovijesti moje, i vršite ih; ja sam Gospod.

³² I nemojte skvrniti svetoga imena mojega, i ja æu se svetiti meðu sinovima Izrailjevim; ja sam Gospod, koji vas posveæujem.

³³ Koji sam vas izveo iz zemlje Misirske da vam budem Bog; ja sam Gospod.

23

¹ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

² Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: praznici Gospodnji, koje æete zvati sveti sabori, ovo su praznici moji:

³ Šest dana radi, a sedmi dan, koji je subota za poèivanje, neka bude sveti sabor, ne radite nijednoga posla; subota je Gospodnja po svijem stanovima vašim.

⁴ Ovo su praznici Gospodnji, sabori sveti, na koje æete se sabirati u vrijeme njihovo:

⁵ Èetrnaestoga dana prvoga mjeseca uveèe pasha je Gospodnja.

⁶ A petnaestoga dana istoga mjeseca praznik je prijesnijeh hljebova Gospodu; sedam dana jedite hljebove prijesne.

⁷ Prvi dan neka vam bude sabor sveti, nikakvoga posla ropskoga ne radite.

⁸ Nego za sedam dana prinosite Gospodu žrtve ognjene; a sedmi dan neka je sabor sveti; ne radite nijednoga posla ropskoga.

⁹ Još reče Gospod Mojsiju govoreæi:

¹⁰ Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: kad dođete u zemlju koju æu vam dati, i stanete žeti u njoj, tada donesite snop prvina od žetve svoje k svešteniku;

¹¹ A on neka obræe snop pred Gospodom, da bi vam se primio; sjutradan po suboti neka ga obræe sveštenik.

¹² A isti dan kad budete obrtali snop, prinesite jagnje od godine dana zdravo na žrtvu paljenicu Gospodu;

¹³ I dar uza nj, dvije desetine efe bijeloga brašna zamiješena s uljem, da bude žrtva ognjena Gospodu na ugodni miris; i naljev uza nj, vina èetvrt ina.

¹⁴ A hljeba, ni zrna pržena ni zrna u klasu nemojte jesti do onoga dana kad prinesete žrtvu Bogu svojemu; to da vam je vjeena uredba od koljena do koljena po svijem stanovima vašim.

¹⁵ Potom od prvoga dana po suboti, od dana kad prinesete snop za žrtvu obrtanu, brojte sedam nedjelja punijeh;

¹⁶ Do prvoga dana po sedmoj nedjelji nabrojte pedeset dana; onda prinesite nov dar Gospodu.

¹⁷ Iz stanova svojih donesite dva hljeba za

žrtvu obrtanu; od dvije desetine efe bijeloga brašna da budu, s kvascem neka budu pečeni; to su prvine Gospodu.

¹⁸ A s tijem hljebom prinesite sedam jaganjaca od godine zdravijeh, i jedno tele i dva ovna, da bude žrtva paljenica Gospodu s darovima svojim i naljevima svojim, da bude žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu.

¹⁹ Zakoljite i jarca jednoga za grijeh i dva jagnjeta od godine za žrtvu zahvalnu.

²⁰ I sveštenik neka to obrne tamo i amo s hljebom od prvina i sa dva jagnjeta na žrtvu obrtanu pred Gospodom; i biæe svete stvari Gospodu za sveštenika.

²¹ I saberite se u taj dan, sabor sveti da vam je; nijednoga posla ropskoga ne radite zakonom vjeènim po svijem stanovima svojim od koljena do koljena.

²² A kad stanete žeti u zemlji svojoj, nemoj sasvijem požeti njive svoje, ni pabirèi po žetvi; ostavi siromahu i došljaku; ja sam Gospod Bog vaš.

²³ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

²⁴ Kaži sinovima Izrailjevim, i reci: prvi dan sedmoga mjeseca neka vam je odmor, spomen trubni, sabor sveti.

²⁵ Nijednoga posla ropskoga nemojte raditi, nego prinesite žrtvu ognjenu Gospodu.

²⁶ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

²⁷ A deseti je dan toga mjeseca sedmoga dan oèišæenja; sabor sveti neka vam je, i muèite duše svoje, i prinesite Gospodu žrtvu ognjenu.

²⁸ U taj dan nemojte raditi nijednoga posla, jer

je dan oèišæenja, da se oèistite pred Gospodom Bogom svojim.

²⁹ A svaka duša koja se ne bi muèila u taj dan, da se istrijebi iz naroda svojega.

³⁰ I svaku dušu koja bi radila kakav posao u taj dan, ja æu zatrti dušu onu u narodu njezinu.

³¹ Nijednoga posla nemojte raditi; to da je vjeèna uredba od koljena do koljena u svijem stanovima vašim.

³² Subota poèivanja neka vam bude, i muèite duše svoje; devetoga dana istoga mjeseca kad bude veèe, od veèera do veèera praznujte poèinak svoj.

³³ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

³⁴ Kaži sinovima Izrailjevim, i reci: petnaestoga dana sedmoga mjeseca praznik je sjenica za sedam dana Gospodu.

³⁵ Prvi dan neka bude sabor sveti, nijednoga posla ropskoga nemojte raditi.

³⁶ Za sedam dana prinosite žrtve ognjene Gospodu; osmi dan neka vam bude sabor sveti, i prinesite žrtve ognjene Gospodu; praznik je, nijednoga posla ropskoga nemojte raditi.

³⁷ To su praznici Gospodnji, koje æete praznovati na saborima svetim da prinesete žrtve ognjene Gospodu: žrtvu paljenicu i dar i žrtvu zahvalnu i naljev, sve kad je èemu dan,

³⁸ Osim subota Gospodnjih i osim darova vaših i osim svijeh zavjeta vaših i osim svijeh dobrovoljnijeh prinosa vaših, koje æete davati Gospodu.

³⁹ Ali petnaesti dan toga mjeseca sedmoga, kad saberete rod zemaljski, praznujte praznik

Gospodu sedam dana; u prvi je dan odmor i u osmi je dan odmor.

⁴⁰ U prvi dan uzmite voæa s lijepijeh drveta, i grana palmovijeh i grana s gustijeh drveta i vrbe s potoka, i veselite se pred Gospodom Bogom svojim sedam dana.

⁴¹ I praznujte taj praznik Gospodu sedam dana svake godine zakonom vjeènim od koljena do koljena, sedmoga mjeseca praznujte ga.

⁴² I pod sjenicama budite sedam dana, ko je god rođen u Izrailju neka bude pod sjenicama,

⁴³ Da bi znalo natraŹje vaœe da sam ja uèinio da Źive pod sjenicama sinovi Izrailjevi kad sam ih izveo iz zemlje Misirske. Ja sam Gospod Bog vaœ.

⁴⁴ I Mojsije kaza praznike Gospodnje sinovima Izrailjevijem.

24

¹ Joœ reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

² Zapovjedi sinovima Izrailjevim neka ti donesu ulja maslinova èista, cijeðena, za vidjelo, da Źišci gore vazda.

³ Pred zavjesom svjedoèanstva u šatoru od sastanka Aron æe ih namještati da gore od veèera do jutra pred Gospodom vazda zakonom vjeènim od koljena do koljena.

⁴ Na svijetnjak èisti namjeœtaæe Źiške pred Gospodom vazda.

⁵ I uzmi bijeloga braœna, i ispeci dvanaest kolaèa, svaki kolaè da bude od dvije desetine efe.

⁶ I postavi ih u dva reda, po œest u jedan red, na èistom stolu pred Gospodom.

⁷ I na svaki red metni kada èistoga, da bude za svaki hljeb spomen, žrtva ognjena Gospodu.

⁸ Svake subote neka ih postavlja sveštenik pred Gospodom vazda uzimajuæi od sinova Izrailjevih zakonom vjeènim.

⁹ I biæe Aronovi i sinova njegovijeh, koji æe jesti na mjestu svetom, jer im je svetinja nad svetinjama od ognjenijeh žrtava Gospodnjih zakonom vjeènim.

¹⁰ A izaðe sin jedne Izrailjke, kojemu je otac bio Misirac, meðu sinove Izrailjeve, i svadi se u okolu sin žene Izrailjke s nekim Izrailjcem.

¹¹ I psujuæi sin žene Izrailjke pohuli ime Božije, te ga dovedoše k Mojsiju; a mati mu bješe po imenu Salomita, kæi Davrijina, od plemena Danova.

¹² I metnuše ga u zatvor dokle im se kaže šta æe èiniti s njim po rijeèi Gospodnjoj.

¹³ A Gospod reèe Mojsiju govoreæi:

¹⁴ Izvedi toga psovaèa napolje iz okola, i neka svi koji su èuli metnu ruke svoje na glavu njegovu, i neka ga sav narod zaspè kamenjem.

¹⁵ A sinovima Izrailjevim kaži i reci: ko bi god pohulio Boga svojega, nosiæe grijeh svoj.

¹⁶ Ko bi ružio ime Gospodnje, da se pogubi, sav narod da ga zaspè kamenjem; i došljak i domorodac koji bi ružio ime Gospodnje, da se pogubi.

¹⁷ I ko ubije èovjeka, da se pogubi.

¹⁸ A ko ubije živinèe, neka vrati drugo, živinèe za živinèe.

¹⁹ I ko rani bližnjega svojega, kako uèini tako da mu bude:

²⁰ Ulom za ulom, oko za oko, zub za zub; kako oštetiti tijelo èovjeku, onako da mu se uèini.

²¹ Ko ubije živinèe, da vrati drugo; ali ko ubije èovjeka, da se pogubi.

²² Zakon da vam je jedan, došljaku da bude kao i rođenom u zemlji. Jer sam ja Gospod Bog vaš.

²³ I Mojsije kaza sinovima Izrailjevim, a oni izvedoše psovaèa napolje iz okola, i zasuše ga kamenjem; i uèiniše sinovi Izrailjevi kako Gospod zapovjedi Mojsiju.

25

¹ Još reèe Gospod Mojsiju na gori Sinajskoj govoreæi:

² Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: kad dođete u zemlju koju vam ja dajem, neka praznuje zemlja subotu Gospodnju.

³ Šest godina zasijevaj njivu svoju, i šest godina reži vinograd svoj i sabiraj rod.

⁴ A sedma godina neka bude subota za odmor zemlji, subota Gospodnja; nemoj sijati u polju svojem ni rezati vinograda svojega.

⁵ Što samo od sebe rodi iza žetve tvoje nemoj žeti, i grožđa u vinogradu svojem nerezanom nemoj brati; neka bude godina odmora zemlji.

⁶ Ali što rodi zemlja za poèivanja svojega, ono neka vam bude hrana, tebi i služi tvojemu i sluškinji tvojoj i najamniku tvojemu i ukuæaninu tvojemu koji je kod tebe.

⁷ I stoci tvojoj i svijem životinjama što su u tvojoj zemlji, sav rod njezin neka bude hrana.

⁸ I nabroj sedam sedmina godina, sedam puta po sedam godina, tako da ti sedam sedmina godina bude èetrdeset i devet godina.

⁹ Tada zapovjedi neka zatrubi truba deseti dan sedmoga mjeseca, na dan oèišæenja neka trubi truba po svoj zemlji vašoj.

¹⁰ I posvetite godinu pedesetu, i proglasite slobodu u zemlji svima koji žive u njoj; to neka vam je oprosna godina, i tada se vratite svaki na svoju baštinu, i svaki u rod svoj vratite se.

¹¹ Oprosna godina da vam je ta pedeseta godina; nemojte sijati, niti žanjite što samo rodi te godine, niti berite grožđa u vinogradima nerezanim.

¹² Jer je oprosna godina; neka vam je sveta; sa svakoga polja jedite rod njegov.

¹³ Te godine oprosne vratite se svaki na svoju baštinu.

¹⁴ I ako prodaš što bližnjemu svojemu ili kupiš što od bližnjega svojega, ne varajte jedan drugoga.

¹⁵ Prema broju godina po oprosnoj godini kupuj od bližnjega svojega, i prema broju godina u koje æeš brati rod neka ti prodaje.

¹⁶ Što više bude godina to æe cijena biti veæa onome što kupuješ, a što manje bude godina to æe manja biti cijena, jer ti se prodaje broj ljetina.

¹⁷ Zato ne varajte jedan drugoga, nego se bojte Boga svojega; jer sam ja Gospod Bog vaš.

¹⁸ Držite uredbe moje i èuvajte zakone moje i vršite ih, pa æete živjeti u zemlji bez straha.

¹⁹ I zemlja æe rađati rod svoj, i ješæete ga, i biæete siti, i živjeæete u njoj bez straha.

20 I ako biste rekli: šta æemo jesti sedme godine, eto neæemo sijati niti æemo brati ljetine?

21 Pustiæu blagoslov svoj na vas ðeste godine, te æe roditi za tri godine.

22 I sijæete osme godine, a jeðæete ljetinu staru do devete godine, dokle ne prispije rod njezin, jeðæete stari.

23 Ali da se zemlja ne prodaje za svagda, jer je moja zemlja, a vi ste doðljaci i ukuæani kod mene.

24 Zato po svoj zemlji dræave vaøe neka se otkupljuju zemlje.

25 Ako osiromaøi brat tvoj i proda neøto od baøtine svoje, a poslije doøe ko od roda njegova najbliæi njemu da otkupi, neka otkupi øto brat njegov prodade.

26 Ako li ne bi imao nikoga da otkupi, nego bi se pomogao i zglavio koliko treba za otkup,

27 Onda neka odbije godine otkako je prodao, pa øto ostane neka isplati onome kome je prodao, i tako neka opet doøe do svoje baøtine.

28 Ako li nema koliko bi trebalo vratiti, onda ostaje stvar prodana u onoga ko je kupio do godine oprosne, a oprosne godine ostaviæe se, i on æe se vratiti na svoju baøtinu.

29 Ko proda kuæu u kojoj se sjedi u mjestu ograøenu zidom, vlastan je otkupiti je dokle se ne navrøi godina dana otkako je proda; cijelu godinu dana ima vlast otkupiti je.

30 A ako je ne otkupi za godinu dana, onda ostaje kuæa u mjestu ograøenu zidom onome ko je kupio sasvijem od koljena na koljeno, i neæe je ostaviti oprosne godine.

31 A kuæe po selima, koja nijesu ograđena zidom, neka se uzimaju kao njive, mogu se otkupiti, i godine oprosne vraæaju se.

32 A mjesta Levitska i kuæe u mjestima njihovijem, svagda mogu otkupiti Leviti.

33 Ali ko kupi od Levita, neka oprosne godine ostavi kupljenu kuæu i što je imao u mjestu; jer kuæe po mjestima Levitskim jesu njihove među sinovima Izrailjevim.

34 Ali polje pod mjestima njihovijem da se ne prodaje; jer je njihovo dostojanje do vijeka.

35 Ako osiromaši brat tvoj i iznemogne ruka njegova pored tebe, prihvati ga, i kao stranac i došljak neka poživi uz tebe.

36 Nemoj uzimati od njega kamate ni dobiti; nego se boj Boga, da bi poživio brat tvoj uz tebe.

37 Novaca nemoj mu davati na kamatu, niti mu hrane svoje pozaimaj radi dobiti.

38 Ja sam Gospod Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje Misirske da vam dam zemlju Hanansku i da vam budem Bog.

39 I ako osiromaši brat tvoj kod tebe tako da ti se proda, nemoj ga držati kao roba;

40 Kao najamnik i kao došljak neka bude kod tebe; do oprosne godine neka služi kod tebe.

41 A onda neka ide od tebe sa sinovima svojim, neka se vrati u rod svoj, i na baštinu otaca svojih neka se vrati.

42 Jer su moje sluge, koje sam izveo iz zemlje Misirske, neka se ne prodaju kao robovi.

43 Nemoj gospodariti nad njim žestoko, nego se boj Boga svojega.

⁴⁴ A rob tvoj i robinja tvoja što æeš imati neka budu od onijeh naroda koji æe biti oko vas, od njih kupujte roba i robinju.

⁴⁵ I između sinova stranaca koji budu kod vas, između njih kupujte i iz porodica onijeh koji budu kod vas, koji se rode u zemlji vašoj, i ti neka vam budu imanje.

⁴⁶ Oni æe postati vaši i sinova vaših nakon vas, i biæe vam dostojanje, da vam svaku službu vrše do vijeka; ali nad braæom svojom, sinovima Izrailjevim, niko nad bratom svojim da ne gospodari žestoko.

⁴⁷ Ako li se obogati došljak ili gost koji živi s tobom, a brat tvoj osiromaši kod njega tako da se proda došljaku, koji živi s tobom, ili kome god od tuðega roda,

⁴⁸ Kad se proda, može se otkupiti; kogod od braæe njegove neka ga otkupi;

⁴⁹ Ili stric njegov, ili sin strica njegova neka ga otkupi, ili ko drugi od krvi njegove u rodu njegovu neka ga otkupi; ili ako se pomogne, neka se sam otkupi.

⁵⁰ Neka se proraèuna s kupcem svojim od godine kad se prodao do godine oprosne, da cijena za koju se prodao dođe prema broju godina; kao nadnièaru neka mu se raèuna vrijeme koje je ot služio.

⁵¹ Ako ostaje još mnogo godina, prema njima neka plati otkup od cijene za koju je kupljen.

⁵² Ako li ostaje malo godina do oprosne godine, neka se proraèuna s njim i neka plati otkup prema tijem godinama.

⁵³ Kao najamnik godišnji neka bude u njega, i

neka ne gospodari nad njim žestoko na tvoje oèi.

⁵⁴ Ako li se ovako ne otkupi, neka otide godine oprosne i on i sinovi njegovi s njim.

⁵⁵ Jer su sinovi Izrailjevi moje sluge, moje su sluge, koje sam izveo iz zemlje Misirske; ja sam Gospod Bog vaš.

26

¹ Nemojte graditi sebi idola ni likova rezanijeh, niti stupova podižite, ni kamenja sa slikama meæite u svojoj zemlji da mu se klanjate; jer sam ja Gospod Bog vaš.

² Držite subote moje, i svetinju moju poštujte; ja sam Gospod.

³ Ako uđivate po mojim uredbama, i zapovijesti moje uzdržite i ušèinite,

⁴ Davaæu vam dažd na vrijeme, i zemlja æe rađati rod svoj, i drveta æe u polju rađati rod svoj;

⁵ I vršidba æe vam stizati berbu vinogradsku, a berba æe vinogradska stizati sijanje, i ješæete hljeb svoj do sitosti, i živjeæete bez straha u zemlji svojoj.

⁶ Jer æu dati mir zemlji, te æete spavati a neæe biti nikoga da vas plaši; uèiniæu, te æe nestati zle zvijeri iz zemlje, i maè neæe prolaziti preko vaše zemlje.

⁷ Nego æete tjerati neprijatelje svoje, i padaæe pred vama od maèa.

⁸ Vas æe petorica tjerati stotinu, a vas stotina tjeraæe deset tisuæa, i padaæe neprijatelji vaši pred vama od maèa.

9 I obratiæu se k vama, i uèiniæu vam da rastete, i umnožiæu vas, i utvrdiæu zavjet svoj s vama.

10 I ješæete žito staro, od mnogo godina, i izasipaæete staro kad dođe novo.

11 I namjestiæu stan svoj meðu vama, i duša moja neæe mrziti na vas.

12 I hodiæu meðu vama, i biæu vam Bog, i vi æete biti moj narod.

13 Ja sam Gospod Bog vaš, koji vas izvedoh iz zemlje Misirske da im ne robujete, i polomih palice jarma vašega, i ispravih vas da hodite pravo.

14 Ako li me ne uzaslušate, i ne ušèinite sve ove zapovijesti,

15 Ako povrgnete uredbe moje i duši vašoj omrznu zakoni moji da ne tvorite sve zapovijesti moje, i raskinete zavjet moj,

16 I ja æu vama uèiniti ovo: pustiaæu na vas strah, suhu bolest i vruæicu, koje æe vam oèi iskvariti i dušu ucvijeliti; i zaludu æete sijati sjeme svoje, jer æe ga jesti neprijatelji vaši.

17 I okrenuæu lice svoje nasuprot vama, i sjeæi æe vas neprijatelji vaši, i koji mrze na vas biæe vam gospodari, i bježaæete kad vas niko ne tjera.

18 Ako me ni tada ne stanete slušati, karaæu vas još sedam puta više za grijehе vaše.

19 Potræu ponos sile vaše, i uèiniæu da nebo nad vama bude kao gvoždë a zemlja vaša kao mjed.

20 Snaga æe se vaša trošiti uzalud, jer zemlja vaša neæe rađati roda svojega, i drveta po zemlji neæe rađati roda svojega.

21 Ako mi uzidete nasuprot i ne htjedbudete slušati me, dodaæu vam sedam puta više muka prema grijesima vašim.

22 Pustiæu na vas zvijeri poljske, koje æe vam djecu izjesti i stoku potrti i vas umaliti, i opustjeæe putovi vaši.

23 Ako se ni od toga ne popravite, nego mi jošte uzidete nasuprot,

24 I ja æu vama iæi nasuprot, i biæu vas još sedam puta više za grijehе vaše.

25 Pustiæu na vas maè, koji æe osvetiti moj zavjet; a kad se sležete u gradove svoje, tada æu pustiti pomor meðu vas, i biæete predani u ruke neprijatelju.

26 I kad vam slomim potporu u hljebu, deset æe žena peæi hljeb vaš u jednoj peæi, i davaæe vam hljeb vaš na mjeru, i ješæete a neæete se nasititi.

27 Ako me ni tako ne stanete slušati, nego mi uzidete nasuprot,

28 I ja æu vama s gnjevom iæi nasuprot, i sedam puta veæma karaæu vas za grijehе vaše.

29 I ješæete meso od sinova svojih, i meso od kæeri svojih ješæete.

30 Razvaliæu visine vaše, i oboriæu idole vaše, i metnuæu trupove vaše na trupove gadnih bogova vaših, i mrziæe duša moja na vas.

31 I obratiæu gradove vaše u pustoš, i razoriæu svetinje vaše, i neæu više mirisati mirisa vašega.

32 I opustiæu zemlju da æe joj se èuditi neprijatelji vaši, koji æe živjeti u njoj.

33 A vas æu rasijati po narodima, i uèiniæu da vas gone s golijem maèem; i zemlja æe vaša biti

pusta i gradovi vaši raskopani.

³⁴ Tada æe zemlji biti mile subote njezine za sve vrijeme dokle bude pusta; i kad budete u zemlji svojih neprijatelja, zemlja æe poèivati, i biæe joj mile subote njezine.

³⁵ Za sve vrijeme dokle bude pusta poèivaæe, jer nije poèivala u vaše subote, kad ste u njoj živjeli.

³⁶ A koji vas ostanu, metnuæu strah u srca njihova u zemljama neprijatelja njihovijeh, te æe ih goniti list kad šušne zaljuljavši se, i oni æe bježati kao ispred maèa, i padaæe a niko ih neæe tjerati.

³⁷ I padaæe jedan preko drugoga kao od maèa, a niko ih neæe tjerati; i neæete se moæi držati pred neprijateljima svojim.

³⁸ Nego æete izginuti meðu narodima, i proždrijeæe vas zemlja neprijatelja vaših.

³⁹ A koji vas ostanu, èiljeæe za bezakonje svoje u zemlji neprijatelja svojih, i za bezakonje otaca svojih èiljeæe.

⁴⁰ Ali ako priznadu bezakonje svoje i bezakonje otaca svojih po grijesima, kojima mi griješiše i kojima mi idoše nasuprot,

⁴¹ Te i ja njima idoh nasuprot i odvedoh ih u zemlju neprijatelja njihovijeh; ako se tada ponizi srce njihovo neobrezano, i bude im pravo što su pokarani za bezakonje svoje,

⁴² Tada æu se opomenuti zavjeta svojega s Jakovom, i zavjeta svojega s Isakom, i zavjeta svojega s Avramom opomenuæu se, i zemlje æu se opomenuti.

⁴³ Kad se zemlja oprostí njih i budu joj mile subote njezine kad opusti s njih, i njima bude pravo što su pokarani za bezakonje svoje, jer sudove moje povrgoše i duši njihovoj omrzoše uredbe moje.

⁴⁴ A zato ni onda kad budu u zemlji neprijatelja svojih neæu ih povraei niti æu tako omrznuti na njih da ih potrem i raskinem zavjet svoj s njima; jer sam ja Gospod Bog njihov.

⁴⁵ Nego æu se njih radi opomenuti zavjeta sa starima njihovijem, koje izvedoh iz zemlje Misirske narodima na vidiku da im budem Bog, ja Gospod.

⁴⁶ Ovo su uredbe i sudovi i zakoni, koje postavi Gospod između sebe i sinova Izrailjevih na gori Sinajskoj preko Mojsija.

27

¹ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

² Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: kad ko zavjetuje dušu svoju Gospodu, ti ga ucijeni:

³ A ovako æeš cijeniti: muško od dvadeset godina do šezdeset cijeniæeš pedeset sikala srebra, po siklu svetom.

⁴ Ako bude žensko, cijeniæeš trideset sikala.

⁵ Ako je od pet do dvadeset godina, cijeniæeš muško dvadeset sikala a žensko deset sikala.

⁶ Ako je od jednoga mjeseca do pet godina, cijeniæeš muško pet sikala srebra, a žensko æeš cijeniti tri sikla srebra.

⁷ Ako li bude od šezdeset godina i više, ako je muško, cijeniæeš petnaest sikala, a žensko deset sikala.

⁸ Ako je siromah da ne može platiti cijene, onda neka dođe k svešteniku da ga ucijeni sveštenik, i prema onome što može dati koji se zavjetovao, neka ga sveštenik ucijeni.

⁹ Ako bi zavjetovao živinèe od onijeh što se prinose Gospodu, što god da Gospodu, sveto je.

¹⁰ Da ga ne promijeni ni dade drugo za ono, ni dobro za rđavo, ni rđavo za dobro; ako li bi kako promijenio živinèe, onda æe biti sveto i ono i drugo koje je dao za ono.

¹¹ Ako li bi zavjetovao živinèe neèisto od onijeh što se ne prinose Gospodu, neka se dovede živinèe pred sveštenika;

¹² I neka ga precijeni sveštenik, bilo dobro ili rđavo; i kako ga precijeni sveštenik, tako da bude.

¹³ Ako bi ga htio otkupiti, neka na cijenu tvoju dometne još peti dio.

¹⁴ Kad bi ko zavjetovao kuæu svoju, da je sveta Gospodu, neka je precijeni sveštenik, bila dobra ili rđava; kako je precijeni sveštenik, tako da bude.

¹⁵ Ako bi onaj koji zavjetuje htio otkupiti kuæu svoju, neka na cijenu tvoju dometne još peti dio, pa neka je njegova.

¹⁶ Ako bi ko zavjetovao Gospodu dio njive svoje, cijeniæeš je prema usjevu: gomer jeèma gdje se posije, cijeniæeš pedeset sikala srebra.

¹⁷ Ako bi od oprosne godine zavjetovao njivu svoju, neka ostane po tvojoj cijeni.

¹⁸ Ako li poslije oprosne godine zavjetuje njivu svoju, tada neka mu sveštenik proraèuna novce prema broju godina koje ostaju do oprosne

godine, i neka se odbije od tvoje cijene.

¹⁹ I ako bi htio otkupiti njivu svoju onaj ko je zavjetuje, neka dometne na cijenu tvoju još peti dio, i neka bude njegova.

²⁰ Ali ako ne otkupi njive, i njiva se proda drugome, ne može se više otkupiti;

²¹ Nego æe ona njiva, kad se oprosti oprosne godine, biti sveta Gospodu, kao njiva zavjetovana, sveštenikova neka bude.

²² Ako li bi ko zavjetovao Gospodu njivu kupljenu, koja nije dostojanje njegovo,

²³ Sveštenik neka mu proraèuna cijenu do godine oprosne, i neka u onaj dan da tu cijenu da bude stvar sveta Gospodu.

²⁴ A godine oprosne da se vrati njiva onome od koga je kupljena, èije je dostojanje ona njiva.

²⁵ A svaka cijena tvoja neka bude na sikle svete, a u siklu ima dvadeset novaca.

²⁶ Ali prvina od stoke, koje su Gospodnje, niko da ne zavjetuje, bilo goveèe ili sitna stoka, jer je Gospodnje.

²⁷ Ako li bi bilo od životinja neèistijeh, onda neka otkupi po tvojoj cijeni dometnuv peti dio ozgo; ako li se otkupi, neka se proda po tvojoj cijeni.

²⁸ Ali ni jedna stvar zavjetovana, što ko zavjetuje Gospodu od èega mu drago što ima, od ljudi ili od stoke ili od njive svoje, da se ne prodaje ni otkupljuje; svaka stvar zavjetovana svetinja je nad svetinjama Gospodu.

²⁹ Živinèe zavjetovano, koje èovjek zavjetuje, da se ne otkupljuje, nego da se ubije.

³⁰ I svaki desetak zemaljski od usjeva zemaljskoga i od voæa, Gospodnji je, svetinja je Gospodu.

³¹ Ali ko bi htio otkupiti što desetka svojega, neka na cijenu dometne još peti dio.

³² I desetak od goveda i od sitne stoke, koje dođe pod štap pastirski deseto, da je sveto Gospodu.

³³ Da se ne bira dobro ni rðavo, ni da se mijenja; ako li bi se kakogod promijenilo, onda neka bude i ono i drugo promijenjeno sveta stvar, i da se ne otkupi.

³⁴ Ovo su zapovjesti koje zapovjedi Gospod Mojsiju za sinove Izrailjeve na gori Sinajskoj.

lxxx

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27